

Міністерство освіти і науки України
Український державний університет імені Михайла Драгоманова
Історичний факультет
Кафедра історії міжнародних відносин та гуманітарних дисциплін

Сокрута Олександр Іванович
ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ В СУЧАСНІЙ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНІЙ
ПРАКТИЦІ США

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього рівня «бакалавр»
за спеціальністю 291 – Міжнародні відносини, суспільні комунікації та
регіональні студії

Науковий керівник:
кандидат політичних наук, доцент
Дмитренко Оксана Сергіївна

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3.
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ	6.
1.1. Проблема визначення поняття «публічна дипломатія» в науковій та публіцистичній літературі	6.
1.2. Підходи та інструменти реалізації публічної дипломатії в зовнішній діяльності	17.
РОЗДІЛ 2. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ США ІНСТРУМЕНТАМИ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ	27.
2.1. Інституційне забезпечення публічної дипломатії США	27.
2.2. Інструменти публічної дипломатії США	36.
РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ США НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ПРАКТИКИ.....	44.
3.1. Виклики публічної дипломатії США на сучасному етапі	44.
3.2. Цифрова дипломатія США, як основний елемент нової публічної дипломатії.....	54.
3.3. Реалізації публічної дипломатії США в Україні	58.
ВИСНОВКИ	64.
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	67.

ВСТУП

Актуальність наукового дослідження. Публічна дипломатія відіграє вирішальну роль у сучасній зовнішній політиці США, відображаючи мінливий характер міжнародних відносин та зростаючу взаємозалежність глобальних суспільств. В епоху, позначену швидким технологічним прогресом і цифровим взаємозв'язком, здатність ефективно комунікувати і взаємодіяти з різними аудиторіями по всьому світу є більш важливою, ніж будь-коли. Публічна дипломатія слугує важливим інструментом для просування американських цінностей, інтересів та політики, сприяючи взаєморозумінню та співпраці між народами.

Вивчення публічної дипломатії в сучасній зовнішньополітичній практиці США дає цінне уявлення про еволюцію самої дипломатії. Традиційні дипломатичні підходи зосереджувалися переважно на взаємодії між державами, тоді як публічна дипломатія визнає важливість взаємодії з недержавними суб'єктами, включаючи організації громадянського суспільства, засоби масової інформації та низові рухи. Використовуючи такі ресурси «м'якої сили», як культура, освіта та робота з громадськістю, ініціативи публічної дипломатії доповнюють традиційні дипломатичні зусилля та пропонують інноваційні шляхи для наведення мостів, вирішення конфліктів та подолання глобальних викликів. Оскільки межі між внутрішніми та міжнародними питаннями стираються, вивчення публічної дипломатії проливає світло на взаємопов'язану природу сучасної дипломатії та необхідність адаптивних підходів до зовнішньої політики.

Крім того, публічна дипломатія слугує відображенням демократичних принципів і цінностей, підкреслюючи важливість прозорості, підзвітності та діалогу у формуванні міжнародних відносин. Сприяючи відкритій та конструктивній взаємодії з глобальною аудиторією, ініціативи публічної дипломатії США підтримують демократичні ідеали та демонструють відданість справі зміцнення взаємної поваги, толерантності та прав людини в усьому світі. У все більш взаємопов'язаному світі, де інформація вільно поширюється через

кордони, вивчення публічної дипломатії забезпечує основу для розуміння динаміки влади, яка формує громадську думку та впливає на результати політики.

При дослідженні теми дипломної роботи було опрацьовано праці провідних зарубіжних фахівців, зокрема: Дж. Калла, Г. Кована, С. Мюллера, Дж. Ная, Н. Сноу, Б. Хокінга, С. Шнайдера та інших.

Серед українських вчених, що досліджували публічну дипломатію США, варто відзначити таких дослідників як: К. Балабанов, М. Васильєва, І. Гавриленко, Я. Гапонова, Є. Гордієнко, І. Місюк, О. Тищенко-Тишковець, В. Ціватий, Л. Чекаленко та інші.

Означені автори розкривають сутність та значення публічної дипломатії в системі міжнародних відносин, особливості публічної дипломатії США та її інструменти. Проте у їх наукових працях не були повністю розкриті проблеми та перспективи публічної дипломатії США на сучасному етапі зовнішньополітичної практики, що і дає змогу проводити подальші дослідження у межах даної тематики.

Метою роботи є дослідження особливостей публічної дипломатії США на сучасному етапі зовнішньополітичної практики.

В результаті поставленої мети, були сформовані наступні **завдання** роботи:

- визначити поняття «публічна дипломатія» в науковій та публіцистичній літературі;
- описати підходи та інструменти реалізації публічної дипломатії в зовнішній діяльності;
- охарактеризувати інституційне забезпечення публічної дипломатії США;
- з'ясувати інструменти публічної дипломатії США;
- проаналізувати виклики публічної дипломатії США на сучасному етапі і запропонувати шляхи їх вирішення;
- охарактеризувати цифрову дипломатію США, як основний елемент нової публічної дипломатії;

- дослідити реалізацію публічної дипломатії США в Україні.

Об'єктом дослідження є публічна дипломатія.

Предметом дослідження є інструменти публічної дипломатії США на сучасному етапі зовнішньополітичної практики.

У ході дослідження роботи були використані наступні **методи дослідження**: аналіз наукової літератури та даних інтернет-ресурсів, нормативної документації, метод синтезу, узагальнення, метод індукції та дедукції, історичний, графічний методи. Для дослідження еволюції поняття «публічна дипломатія» використовувався історичний метод. Для унаочнення впливу публічної дипломатії на міжнародні відносини застосовано графічний метод. Системний метод використано для опису інституційного забезпечення публічної дипломатії США. За допомогою методу аналізу і синтезу проаналізовано виклики публічної дипломатії США на сучасному етапі і запропоновано шляхи їх вирішення.

Наукова новизна роботи полягає в комплексному аналізі інструментів публічної дипломатії США на сучасному етапі зовнішньополітичної практики.

Теоретичне та практичне значення роботи полягає в тому, що результати дослідження є теоретичною основою для оцінки особливостей інструментів публічної дипломатії США на сучасному етапі зовнішньополітичної практики, і можуть бути використані в подальшій роботі над даною темою.

Структура роботи. Дипломна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків та списку використаних джерел.

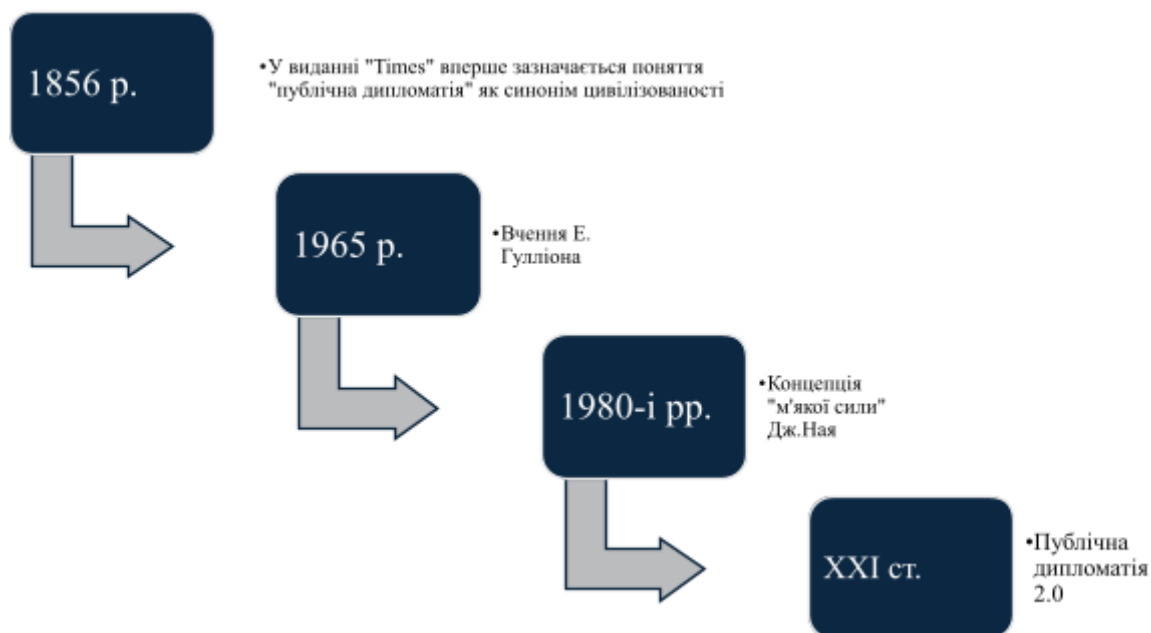
Загальний обсяг роботи складає 74 сторінка. Список використаних джерел налічує 76 найменувань. Робота містить 8 рисунків, 1 таблицю.

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ

1.1. Проблема визначення поняття «публічна дипломатія» в науковій та публіцистичній літературі

Визначення поняття «публічна дипломатія» в науковій та публіцистичній літературі завжди було складною задачею через його багатогранність та еволюцію у світі міжнародних відносин. Публічна дипломатія, як і сама дипломатія, постійно трансформується та адаптується до нових реалій (рис.1.1). У цьому розділі ми розглянемо різноманітні підходи до визначення поняття «публічна дипломатія» у наукових та публіцистичних джерелах, проаналізуємо ключові аспекти та тенденції розвитку цього явища, а також висвітлимо роль публічної дипломатії у сучасному світі та її вплив на міжнародні відносини. Розгляд цього питання дозволить краще зрозуміти сутність та значення публічної дипломатії в контексті сучасного глобалізованого світу.

Рис. 1.1. Еволюція поняття «публічна дипломатія» [39, с.14]

Вперше поняття «публічна дипломатія» згадується 1856 р. у виданні «Times» як синонім цивілізованості.

У 1965 р. американський дипломат Е. Гулліон, який викладав університеті Тафтса, сформулював кілька різних визначень поняття «публічна дипломатія», зокрема:

- публічна дипломатія – це процес встановлення зв'язку між державою та іноземною громадськістю з метою пояснення національних ідей, ідеалів, державних інституцій, культури, а також національних інтересів та політичних спрямувань;

- публічна дипломатія також означає пошук шляхів просування національних інтересів шляхом розуміння, інформування та впливу на іноземну аудиторію, а також розширення діалогу між громадянами та інституціями і їх представництвами за кордоном;

- публічна дипломатія включає залучення іноземних аудиторій та лідерів думок до процесу просування національних інтересів та стратегічних напрямів через інформаційні та обмінні програми;

- публічна дипломатія – це інформування, залучення та вплив на основні міжнародні громадськості з метою просування національних інтересів та встановлення моральної основи для світового лідерства;

- крім того, публічна дипломатія включає в себе державні програми для інформування та впливу на громадську думку в інших країнах, використовуючи для цього публікації, фільми, культурні обміни, радіо, телебачення та інші засоби комунікації [75, с.15].

Дж. С. Най-молодший, видатний політолог, ввів термін «м'яка сила», який тісно пов'язаний з публічною дипломатією. Він визначає публічну дипломатію як здатність впливати на уподобання та дії інших країн за допомогою привабливості та залучення, а не примусу [57, с.95].

Я. Меліссен, провідний дослідник у галузі дипломатії, визначає публічну дипломатію як мистецтво управління міжнародними відносинами через залучення, діалог та комунікацію з іноземною громадськістю з метою просування цінностей, культури та політики країни [53].

Дж. Коуен і Н. Калл визначають публічну дипломатію як скоординовані зусилля уряду, спрямовані на безпосереднє спілкування з іноземною громадськістю з метою сприяння взаєморозумінню, впливу на сприйняття та просування національних інтересів через програми культурного, освітнього та інформаційного обміну [38, с.7].

Б. Хокінг та С. Макгуайр визначають публічну дипломатію як свідоме використання комунікаційних інструментів і стратегій урядами, недержавними суб'єктами та міжнародними організаціями для залучення, інформування та переконання іноземної громадськості та еліт у питаннях, що становлять взаємний інтерес [44, с.80].

Українські науковці Є. Макаренко та О. Кучмій в Українській дипломатичній енциклопедії визначили публічну дипломатію як міжнародну активність, спрямовану на публічне представництво інтересів держав або визнаних інституцій (у тому числі урядових установ, громадських організацій, та окремих осіб) у міжнародних відносинах. Вони також визначають публічну дипломатію як діяльність офіційних урядових органів, спрямовану на створення міжнародного комунікативного середовища з метою сприятливого сприйняття та розуміння зовнішньої політики держави та протидії негативному ставленню [22, с.312].

О. Тищенко-Тишковець визначає нову публічну дипломатію як потужний засіб зовнішньополітичної комунікації, спрямований на досягнення довготривалої перспективи [20, с.6].

В. Ціватий пропонує визначення публічної дипломатії як інструменту довгострокової дії, спрямованого на створення сприятливого клімату для зовнішньої політики та загальної дипломатії. Це досягається через залучення масової аудиторії – зарубіжної громадськості, журналістів, лідерів думок. В. Ціватий підкреслює, що громадська думка має значний вплив на зовнішню політику національних держав [25, с.58].

М. Процюк узагальнює, що публічна дипломатія означає формування громадської думки про одну державу у іншій за допомогою державних програм,

засобів масової інформації, діяльності громадських організацій і діаспорних об'єднань з метою підтримання позитивного іміджу своєї країни [16, с.21].

Ціллю публічної дипломатії є гарантування включення інтересів окремих держав і міжнародних регіонів у загальний світовий порядок. Основними інструментами цієї форми дипломатії є засоби масової комунікації, міжнародні та національні неурядові організації, а також міжнародні неформальні контакти та обміни.

Основна різниця між традиційною та публічною дипломатією полягає у цільовій аудиторії, тобто, існують інші проблеми, методи і цілі, які визначають відмінності між підходами у дипломатії, і вони також пов'язані з аудиторією. Замість того, щоб акцентувати увагу на дипломатах, публічна дипломатія орієнтується на громадськість.

Ключові аспекти та тенденції розвитку публічної дипломатії охоплюють низку факторів, які визначають те, як країни взаємодіють з іноземною громадськістю та орієнтуються в складних міжнародних відносинах (рис.1.2). Ось кілька важливих аспектів і тенденцій:

Рис. 1.2. Ключові аспекти публічної дипломатії [1, с.990]

Поява цифрових технологій зробила революцію в публічній дипломатії. Платформи соціальних мереж, веб-сайти, блоги та інші онлайн-канали надають урядам нові можливості для прямої взаємодії з глобальною аудиторією, оминаючи традиційні канали ЗМІ. Разом з тим, програми культурного обміну, мистецькі ініціативи та освітня співпраця є основними інструментами публічної дипломатії. Вони сприяють взаєморозумінню, цінуванню різноманітності та довгостроковим стосункам між націями. Крім того, публічна дипломатія відіграє вирішальну роль у проекції м'якої сили, здатності нації впливати на інших через привабливості та переконання, а не через примус. Пропагуючи культурні цінності, ідеали та політику, країни можуть підвищити свій міжнародний авторитет і авторитет.

Варто зауважити, що зусилля публічної дипломатії часто виходять за межі офіційних урядових каналів і включають недержавних акторів, таких як НУО, наукові установи та громадські організації. Дипломатичні ініціативи другого рівня сприяють діалогу, налагодженню горизонтальних зв'язків та вирішенню спільних глобальних проблем. Впевнено набирають «популярності» наукова дипломатія та дипломатія даних. Зокрема, на тлі пандемії коронавірусу та вже хронічної інфодемії по обидва боки Атлантики дедалі гучніше лунають вимоги надати вільний доступ вченим із різних країн світу до результатів наукових досліджень і наукової інфраструктури, аби прискорити розробку вакцини та уникнути зайвих маніпуляцій. І якщо раніше поодинокі заклики науковців з руху за «відкриту науку» чи єдиний європейський дослідницький простір сприймалися не більш ніж другорядні елементи публічної дипломатії, то тепер це питання національної безпеки, які обговорюються на найвищому політичному рівні [5].

Співпраця між урядами, бізнесом, громадянським суспільством і благодійними організаціями стає все більш важливою у публічній дипломатії. Державно-приватне партнерство використовує різноманітні ресурси, досвід і мережі, щоб посилити повідомлення та досягти спільних цілей. Разом з тим, практики публічної дипломатії повинні адаптуватися до геополітичної

динаміки, що розвивається, технологічних інновацій і культурних змін. Гнучкість, креативність і спритність є важливими атрибутами у відповіді на нові виклики та можливості на міжнародній арені.

Створення переконливих наративів та меседжів є ключовим елементом ефективної публічної дипломатії. Держави прагнуть формувати сприйняття, протидіяти дезінформації та формулювати своє бачення за допомогою переконливих повідомлень, які знаходять відгук у різних аудиторіях. Крім того, варто зазначити, що громадська дипломатія відіграє вирішальну роль у управлінні кризами та вирішенні конфліктів. Прозоре спілкування, емпатія та дипломатичний зв'язок є важливими під час геополітичної напруги, стихійних лих чи гуманітарних криз, а співпраця з багатосторонніми організаціями, такими як ООН, регіональні блоки та міжнародні форуми, покращує охоплення та вплив зусиль публічної дипломатії. Багатостороння взаємодія сприяє діалогу, співпраці та вирішує глобальні проблеми, що становлять взаємний інтерес.

Американський експерт з публічної дипломатії, К. Росс, визначив сім «стовпів» публічної дипломатії (рис.1.3).

1. Захист політичного курсу

• створення розуміння та підтримки іноземною громадськістю шляхом пошуку спільних інтересів та спільної основи. Це включає поширення фундаментальних цінностей країни, врахування специфіки зарубіжних аудиторій та подолання стереотипів

2. Контекст

3. Поширення правдивої інформації

розповсюдження послідовних, правдивих повідомлень

4. Адаптація повідомлень для конкретних аудиторій

врахування особливостей різних культур і аудиторій під час комунікації

5. Використання національних і транснаціональних ЗМІ

залучення засобів масової інформації для досягнення цілей публічної дипломатії

6. Створення союзів та партнерств

розвиток співпраці з глобальними корпораціями, гуманітарними організаціями, національними спільнотами за кордоном тощо

7. Підтримка діалогу та освітніх культурних обмінів

сприяння встановленню довіри та взаєморозуміння через проведення діалогу та обміну знаннями і культурою

Рис. 1.3. Сім «стовпів» публічної дипломатії за К. Россом [60, с.74]

Публічна дипломатія виконує низку функцій, спрямованих на просування інтересів країни, покращення її іміджу та сприяння міжнародному співробітництву (рис.1.4).

Ключові функції публічної дипломатії	Сприяння культурному обміну
	Побудова національного іміджу та репутації:
	Сприяння налагодженню зв'язків між людьми
	Протидія дезінформації та стереотипам
	Підтримка дипломатичних цілей
	Просування економічних інтересів
	Залучення діаспорних громад
	Вирішення глобальних проблем
	Сприяння правам людини та демократії
	Кризові комунікації та управління

Рис.1.4. Ключові функції публічної дипломатії [18, с.141]

Публічна дипломатія сприяє програмам культурного обміну, художнім виставкам, мовним курсам та академічним обмінам з метою покращення взаєморозуміння та сприйняття різних культур. Також публічна дипломатія прагне формувати та просувати позитивний національний імідж та репутацію за кордоном, висвітлюючи цінності, досягнення та внесок країни у вирішення глобальних проблем.

Ініціативи публічної дипломатії спрямовані на встановлення та зміцнення відносин між громадянами, громадами та інституціями різних країн, сприяння довірі, емпатії та взаємоповазі. Крім того, публічна дипломатія спрямована на протидію дезінформації, стереотипам і негативному сприйняттю країни шляхом надання достовірної інформації, сприяння діалогу та взаємодії з іноземною аудиторією.

Публічна дипломатія доповнює традиційну дипломатію, підтримуючи дипломатичні цілі, такі як вирішення конфліктів, врегулювання криз і розбудова миру через діалог, посередництво і зусилля з примирення. Разом з тим, ініціативи публічної дипломатії сприяють торгівлі, інвестиціям та економічному партнерству, демонструючи економічний потенціал, інновації та

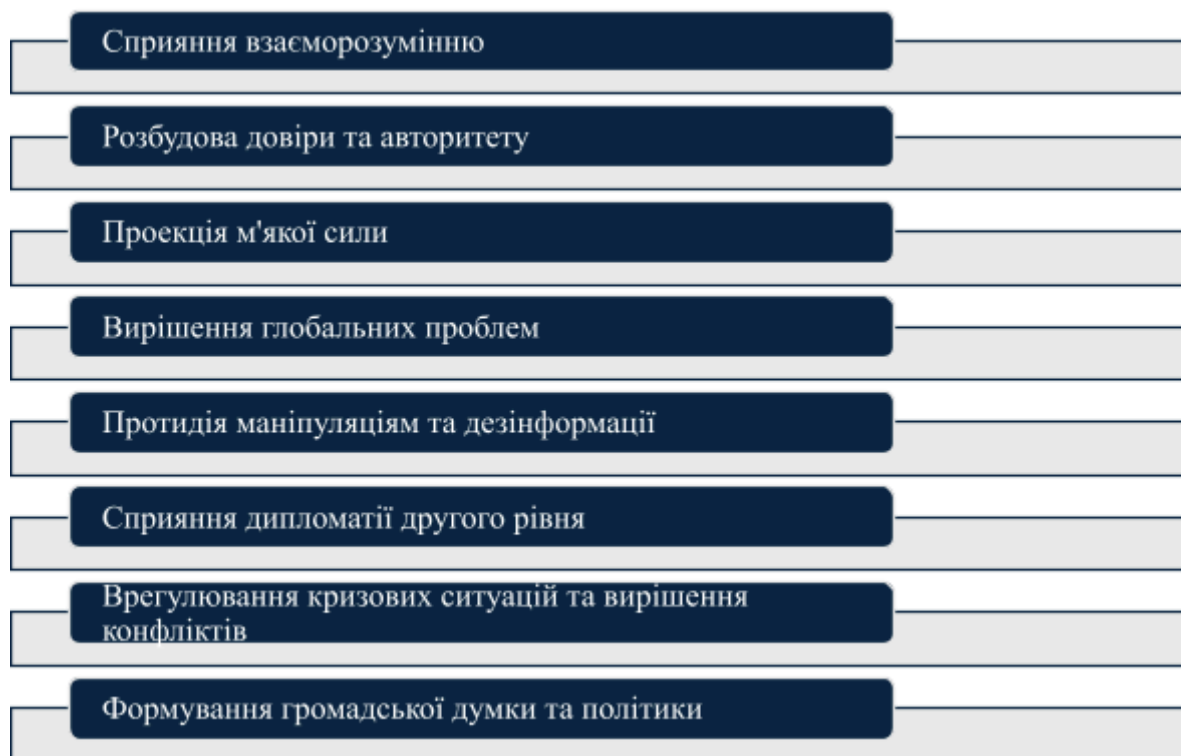
бізнес-можливості країни іноземним інвесторам, підприємцям та споживачам [23, с.55].

Публічна дипломатія взаємодіє з діаспорами, які проживають за кордоном, для підтримки культурних зв'язків, сприяння економічним обмінам та мобілізації підтримки інтересів і політики країни. Також публічна дипломатія вирішує глобальні проблеми, такі як зміна клімату, криза охорони здоров'я, бідність і тероризм, шляхом сприяння міжнародному співробітництву, обміну кращими практиками та мобілізації ресурсів для колективних дій.

Публічна дипломатія відстоює права людини, демократичні цінності та верховенство права, підтримуючи організації громадянського суспільства, просуваючи свободу слова та засуджуючи порушення прав людини в усьому світі, і відіграє вирішальну роль у кризовій комунікації та управлінні, надаючи своєчасну та прозору інформацію, координуючи гуманітарну допомогу та підтримуючи міжнародну солідарність під час надзвичайних ситуацій та стихійних лих.

Загалом, публічна дипломатія функціонує як стратегічний інструмент для країн для взаємодії з іноземною громадськістю, побудови відносин та просування своїх інтересів у взаємопов'язаному та все більш глобалізованому світі.

У сучасному світі публічна дипломатія відіграє вирішальну роль у формуванні міжнародних відносин та сприянні взаєморозумінню, співпраці та впливу між країнами. Її значення впливає з її здатності взаємодіяти з іноземною громадськістю, будувати мости між культурами та просувати взаємні інтереси через діалог та обмін думками (рис.1.5).

Рис.1.5. Вплив публічної дипломатії на міжнародні відносини [7, с.381]

Публічна дипломатія сприяє взаєморозумінню, сприяючи програмам культурного обміну, освітнім ініціативам та взаємодії між людьми. Завдяки цим зусиллям країни можуть подолати культурні розбіжності, кинути виклик стереотипам, а також розвинути емпатію та повагу до різних точок зору. Ефективна публічна дипломатія розбудовує довіру та авторитет, сприяючи прозорості, діалогу та відкритості у міжнародних відносинах. Завдяки чесній та автентичній комунікації уряди можуть покращити свою репутацію та авторитет на світовій арені.

Публічна дипломатія слугує ключовим інструментом для поширення «м'якої сили» – здатності формувати вподобання та поведінку інших через залучення та переконання, а не примус. Просуваючи свої цінності, культуру та ідеали, країни можуть посилити свій вплив і репутацію, що в кінцевому підсумку зміцнює їхні дипломатичні важелі та глобальну позицію. Публічна дипломатія сприяє вирішенню глобальних проблем, таких як зміна клімату, бідність, тероризм та пандемії, сприяючи співпраці, підвищенню обізнаності та

мобілізації підтримки для колективних дій. Завдяки дипломатичній роботі та залученню громадськості країни можуть створювати коаліції, обмінюватися найкращими практиками та координувати відповіді на спільні загрози та кризи [50, с.309].

Публічна дипломатія відіграє вирішальну роль у протидії маніпуляціям та дезінформаційним кампаніям, які намагаються підірвати довіру, посіяти розбрат і маніпулювати громадською думкою. Поширюючи достовірну інформацію, наративи, засновані на фактах, та навички критичного мислення, країни можуть захистити своє суспільство від поширення неправдивого або оманливого контенту. Публічна дипломатія виходить за межі офіційних урядових каналів і включає недержавних акторів, таких як організації громадянського суспільства, наукові установи та низові рухи. Дипломатичні ініціативи другого рівня сприяють діалогу, розбудові мереж і неформальним каналам комунікації, які доповнюють традиційні дипломатичні зусилля і сприяють врегулюванню конфліктів і розбудові миру.

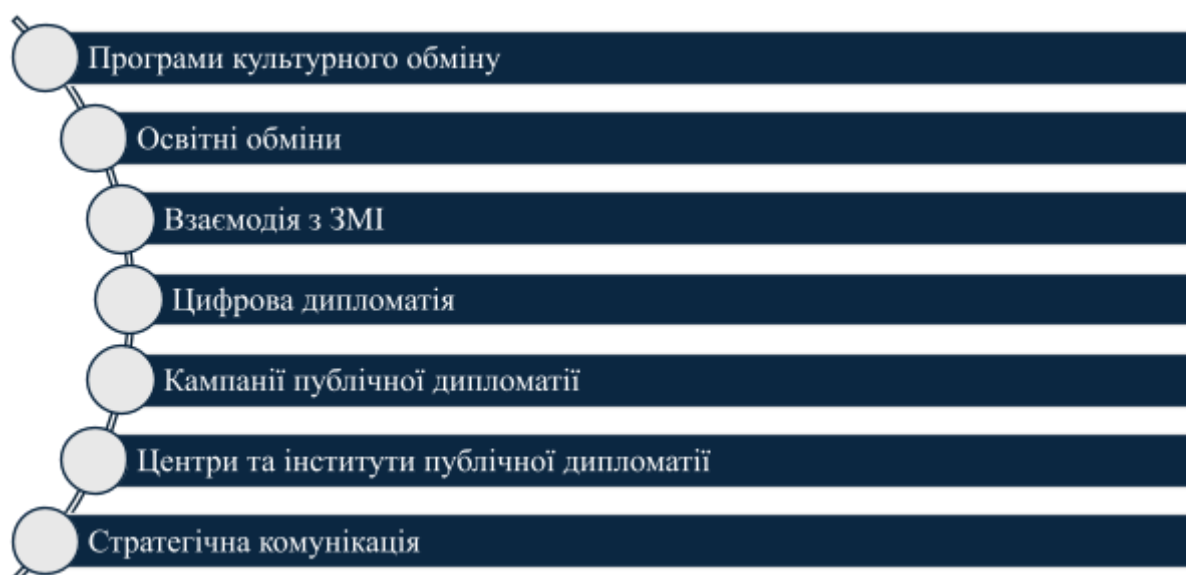
Публічна дипломатія відіграє важливу роль у врегулюванні криз та вирішенні конфліктів, сприяючи прозорості, діалогу та співпраці між країнами. Під час геополітичної напруженості, гуманітарних криз або стихійних лих ефективна публічна дипломатія може пом'якшити непорозуміння, деескалацію конфліктів і сприяти дипломатичним рішенням. Публічна дипломатія впливає на громадську думку та політичні рішення як на національному, так і на міжнародному рівні. Взаємодіючи з іноземною аудиторією, формуючи наративи та мобілізуючи підтримку дипломатичних ініціатив, держави можуть впливати на публічний дискурс, формувати сприйняття та здобувати громадську і політичну підтримку для досягнення своїх зовнішньополітичних цілей [3, с.74].

Отже, проблема визначення поняття «публічна дипломатія» в науковій та публіцистичній літературі відображає багатовимірність цієї сфери. У різних наукових і публіцистичних працях помітне намагання передати суть публічної дипломатії, яка охоплює широкий спектр діяльності – від культурних обмінів і взаємодії зі ЗМІ до стратегічних комунікацій і взаємодії між людьми. Розмаїття

визначень віддзеркалює еволюцію міжнародних відносин і комунікації у все більш взаємопов'язаному світі. Деякі з них підкреслюють роль урядів у формуванні сприйняття та просуванні національних інтересів, інші наголошують на важливості недержавних акторів та низових ініціатив у сприянні взаєморозумінню та діалогу. Динамічність публічної дипломатії не піддається вузькій категоризації, що спонукає до постійних наукових дискусій і роздумів про її мінливі контури та наслідки в сучасних глобальних відносинах.

1.2. Підходи та інструменти реалізації публічної дипломатії в зовнішній діяльності

У сучасному світі, де глобалізація та швидкість інформаційних потоків перетворюють відносини між країнами на надзвичайно складні та взаємозалежні, публічна дипломатія виявляється ключовим інструментом в зовнішній діяльності держав. Публічна дипломатія як інструмент стратегічної комунікації у сфері зовнішніх зносин охоплює різні підходи та інструменти, спрямовані на залучення іноземної аудиторії, просування національних інтересів та сприяння взаєморозумінню (рис.1.6).

Рис.1.6. Ключові підходи та інструменти для реалізації публічної дипломатії [64, с.4]

Публічна дипломатія охоплює цілу низку різних видів діяльності, які функціонують на різній відстані від практики зовнішньої політики та у різних поєднаннях з її конкретними цілями. Серед цих видів діяльності цікавим підходом є програми обмінів. У той час як більшість форм роботи публічної дипломатії пов'язані з презентацією іміджу та інформації, обміни безпосередньо залучають «людський фактор», де взаємодія з особистістю та психологією учасників займає центральне місце.

Програми культурних обмінів є яскравим проявом публічної дипломатії, наведення мостів між культурами, сприяння взаєморозумінню та розвитку транскордонних зв'язків. У середовищі міжнародних відносин вони слугують інструментами, що несуть «м'яку силу» націй через мову мистецтва, музики, літератури та традицій. Ці програми втілюють суть публічної дипломатії, пропонуючи шляхи для взаємного навчання, діалогу та співпраці, долаючи політичні розбіжності та сприяючи налагодженню зв'язків між людьми. Від художніх виставок до музичних виступів, від академічних обмінів до кулінарних фестивалів – програми культурних обмінів не лише демонструють багате розмаїття націй, але й закладають підґрунтя для змістовної взаємодії, емпатії та поваги [43, с.281].

Освітні обміни слугують динамічними каналами публічної дипломатії, сприяючи міжкультурному розумінню, академічній співпраці та міжособистісним зв'язкам у глобальному масштабі. У сфері міжнародних відносин ці обміни втілюють принципи «м'якої сили», сприяючи зміцненню доброзичливості та взаємоповаги між народами через обмін знаннями, ідеями та досвідом. Пропонуючи студентам, науковцям та освітянам можливість навчатися, викладати та проводити дослідження за кордоном, освітні обміни долають кордони, мови та культури, розвиваючи почуття спільної людяності та взаємопов'язаності. Занурюючись у закордонні академічні інституції, культурні контексти та соціальні середовища, учасники отримують уявлення про різноманітні перспективи, цінності та традиції, виховуючи емпатію, толерантність та повагу до культурного розмаїття.

Незалежно від того, яку мету вони переслідують, обміни краще тримати поза будь-яким відчуттям прямого політичного втручання та зобов'язань, щоб зберегти добродішність учасників і довіру до самих програм. У той час як пропаганда означає навмисне маніпулювання інформацією для досягнення бажаного результату, обміни є (в ідеалі) формою публічної дипломатії, яка є найбільш довірливою, відкриваючи простір для діалогу та обміну альтернативними точками зору. «Взаєморозуміння», коронна фраза ліберального розуміння транскордонних контактів, дійсно щось означає, навіть у найбільш політично орієнтованих програмах. Обміни є найбільш ефективними, коли вони дозволяють учасникам відчувати відкритість і чесність у взаємодії з приймаючою стороною. Ця відкритість є оптимальною, якщо вона поєднується зі свободою вибору, що дозволяє побудувати особистий шлях або задовольнити індивідуальні інтереси, тим самим посилюючи відчуття власної спроможності. У таких контактах неминуче присутній фактор ризику. Неможливо точно передбачити, як досвід обміну вплине на людину, і елементи випадковості та непередбачуваності завжди присутні. Обміни «не можна легко перетворити на політичний інструмент», а якщо спробувати це зробити, то дуже ймовірно, що обмеження і відчуття пропаганди, які виникнуть внаслідок цього, повернуться і підірвуть загальний вплив. Споживча цінність обміну для організатора та учасника може не збігатися, але це не означає, що результати можуть бути згубними, а лише непередбачуваними. Це стосується всіх типів обмінів - освітніх, академічних чи професійних. Процес відбору учасників, невід'ємна частина більшості програм (навіть ті, хто подає заявку на участь у програмі, все одно повинні бути прийняті), дає певний контроль над тим, хто стає учасником, але це залишається питанням судження, що ґрунтується на неминуче неповній інформації. Найвідомішим випадком, який ілюструє ризик, є візит Сейеда Кутба до США у 1948 р. Кутб, єгипетський державний службовець, поїхав вивчати систему освіти в штаті Колорадо з метою впровадження реформ у своїй країні. Натомість його відраза до американського суспільства та його аморального матеріалізму лише розвинула його власну

прихильність до чистої форми ісламського радикалізму, і згодом він став одним із найвпливовіших представників антизахідного фундаменталізму. Цей випадок підкреслює, що все може серйозно піти не так, як треба, але, хоча ймовірність зіткнення культур завжди присутня, було б помилкою використовувати Кутба як причину для обмеження обмінів в цілому [62, с.39].

Взаємодія з ЗМІ є важливим інструментом публічної дипломатії, оскільки слугує важливим каналом для формування сприйняття, поширення інформації та взаємодії з глобальною аудиторією з питань, що становлять національний інтерес. У сучасному взаємопов'язаному світі медіа-платформи, такі як телебачення, радіо, газети та інтернет-канали, мають значний вплив, формуючи громадську думку та керуючи дискурсом з міжнародних питань. Завдяки стратегічній взаємодії зі ЗМІ уряди та дипломатичні установи можуть посилювати свої меседжі, доносити політичні цілі та сприяти діалогу з різноманітними аудиторіями по всьому світу. Розвиваючи відносини з журналістами, використовуючи прес-конференції, інтерв'ю та брифінги для ЗМІ, а також цифрові платформи для інформаційно-пропагандистської діяльності, фахівці з публічної дипломатії можуть ефективно доносити свої наративи, протидіяти дезінформації, а також розвивати розуміння та доброзичливість серед іноземного населення. Симбіотичний зв'язок між засобами масової інформації та публічною дипломатією підкреслює важливість ефективних комунікаційних стратегій у вирішенні складних завдань сучасної дипломатії та просуванні взаємних інтересів у все більш взаємопов'язаному глобальному середовищі [65].

Цифрова дипломатія – це трансформаційний вимір публічної дипломатії, що використовує можливості цифрових технологій та онлайн-платформ для залучення глобальної аудиторії, формування наративів та впливу на сприйняття питань, що становлять національний інтерес. В епоху, що характеризується взаємозв'язком та обміном інформацією, цифрова дипломатія дозволяє урядам, дипломатам та недержавним акторам долати географічні кордони та напяму спілкуватися з іноземною громадськістю в режимі реального часу. Через

соціальні мережі, офіційні веб-сайти, блоги та цифровий контент ініціативи цифрової дипломатії посилюють ключові меседжі, сприяють діалогу та взаєморозумінню між різними зацікавленими сторонами по всьому світу. Використовуючи інноваційні комунікаційні інструменти та аналітику даних, фахівці з публічної дипломатії можуть адаптувати свої інформаційно-пропагандистські зусилля, орієнтуватися на конкретні аудиторії та адаптувати свої меседжі до місцевого контексту та культурних особливостей. Однак цифрове середовище також створює виклики, зокрема поширення дезінформації, поширення пропаганди в Інтернеті, а також занепокоєння щодо конфіденційності та безпеки даних. Орієнтуючись у складнощах цифрової дипломатії, стає вкрай важливо дотримуватися принципів прозорості, автентичності та етичної поведінки, одночасно використовуючи весь потенціал цифрових технологій для просування дипломатії у XXI ст. [59, с.83].

Кампанії публічної дипломатії – це стратегічні ініціативи, спрямовані на залучення іноземної аудиторії, просування національних інтересів та формування громадської думки за допомогою цілеспрямованих повідомлень та скоординованих інформаційно-просвітницьких зусиль. Ці кампанії ретельно розробляються, щоб донести конкретні наративи, цінності та політичні цілі, використовуючи різноманітні комунікаційні канали та платформи для досягнення максимального впливу та охоплення різноманітних аудиторій по всьому світу. За допомогою переконливих історій, культурних обмінів та інтерактивного досвіду кампанії публічної дипломатії прагнуть сприяти взаєморозумінню, довірі та доброзичливості між народами, підкреслюючи при цьому спільні цінності та спільні інтереси. Використовуючи можливості цифрових медіа, культурних заходів та низових ініціатив, ці кампанії спрямовані на створення позитивних вражень, протидію дезінформації та побудову довготривалих відносин з міжнародними стейкхолдерами. Ефективні кампанії публічної дипломатії вимагають ретельного планування, залучення зацікавлених сторін та оцінки, щоб забезпечити відповідність стратегічним цілям та резонанс з цільовими аудиторіями. Оскільки дипломатичні зусилля все

більше охоплюють динаміку громадської думки та цифрову комунікацію, роль кампаній публічної дипломатії стає дедалі важливішою у формуванні сприйняття, впливі на ставлення та просуванні взаємних інтересів на світовій арені [52, с.867].

Центри та інститути публічної дипломатії слугують осередками досліджень, навчання та адвокації у сфері публічної дипломатії, відіграючи ключову роль у поширенні знань, сприянні діалогу та формуванні кращих практик міжнародної комунікації та залучення. Ці інституції слугують каталізаторами інновацій та співпраці, об'єднуючи науковців, практиків, політиків та студентів для вивчення нових тенденцій, обміну думками та розробки стратегій для ефективних ініціатив у сфері публічної дипломатії. Завдяки міждисциплінарним дослідженням, симпозіумам, семінарам та публікаціям ці центри та інститути генерують критичний дискурс, пропонують практичні ідеї та сприяють вдосконаленню практики публічної дипломатії. Крім того, вони слугують цінними ресурсами для урядів, неурядових організацій та дипломатичних установ, які прагнуть поглибити своє розуміння глобальної комунікаційної динаміки, посилити свої дипломатичні можливості та зорієнтуватися у складнощах сучасних міжнародних відносин. Такі центри та інститути є інструментами публічної дипломатії, що відіграють значну роль у формуванні майбутнього публічної дипломатії та сприянні взаєморозумінню і співпраці у все більш взаємопов'язаному світі [12, с.68].

Стратегічна комунікація у публічній дипломатії зосереджена на мистецтві та науці формування сприйняття, впливу на ставлення та сприяння взаєморозумінню в міжнародних відносинах. Стратегічна комунікація передбачає цілеспрямовану розробку та поширення повідомлень, пристосованих для досягнення конкретних цілей – інформаційних, переконуючих або таких, що стосуються взаємовідносин. Вона охоплює низку заходів, включаючи зв'язки зі ЗМІ, кризові комунікації, брендинг та сегментацію аудиторії, які спрямовані на ефективне донесення ключових повідомлень до цільових аудиторій [63, с.117].

Стратегічна комунікація є важливим компонентом публічної дипломатії, оскільки вона дозволяє дипломатам і практикам публічної дипломатії ефективно доносити цінності, політику та пріоритети своєї країни до глобальної аудиторії. Використовуючи методи стратегічної комунікації, ініціативи публічної дипломатії можуть формувати наративи, протидіяти дезінформації та розбудовувати довіру і авторитет серед іноземного населення.

Дипломатія II рівня, також відома як взаємодія з неурядовими акторами, відіграє важливу роль у доповненні традиційних дипломатичних зусиль і сприянні конструктивному діалогу, розбудові довіри та вирішенню конфліктів на низовому рівні. Ця форма дипломатії передбачає взаємодію між недержавними суб'єктами, такими як організації громадянського суспільства, академічні установи, релігійні лідери та громадські рухи з різних країн і регіонів [69].

Дипломатія другого рівня слугує цінним каналом для просування горизонтальних зв'язків, сприяння неформальним дискусіям та пошуку креативних рішень складних міжнародних проблем поза офіційними урядовими каналами. Вона часто діє непомітно і незалежно від участі уряду, дозволяючи проводити відверті розмови, мозкові штурми і заходи з розбудови довіри, які можуть бути неможливими в офіційних дипломатичних умовах. Взаємодія з організаціями громадянського суспільства та іншими недержавними акторами посилює зусилля публічної дипломатії, сприяючи міжкультурному розумінню, просуваючи спільні цінності та посилюючи голоси громадськості на світовій арені. Залучаючи різні зацікавлені сторони до дипломатичних процесів, дипломатія другого рівня допомагає долати розбіжності, досягати консенсусу та генерувати інноваційні підходи до вирішення спільних проблем - від розбудови миру та врегулювання конфліктів до екологічної сталості та захисту прав людини.

Кризові комунікації передбачають стратегічне управління інформацією та повідомленнями під час надзвичайних ситуацій, катастроф або непередбачуваних подій. Вони спрямовані на надання своєчасної, точної та

прозорості інформації зацікавленим сторонам, включаючи громадськість, ЗМІ та урядові установи, щоб мінімізувати плутанину, підтримувати довіру та ефективно координувати зусилля з реагування [19, с.130].

Під час криз публічна дипломатія набуває особливого значення, оскільки уряди прагнуть керувати міжнародним сприйняттям, заручитися підтримкою та захистити свою репутацію на світовій арені. Ефективні кризові комунікаційні стратегії часто включають елементи публічної дипломатії, такі як використання міжнародних ЗМІ, взаємодія з іноземними урядами та організаціями, а також демонстрація прозорості та підзвітності у подоланні кризи [34, с.120]. Ефективно комунікуючи з міжнародною аудиторією, демонструючи лідерство і координуючи дії з партнерами, країни можуть підвищити свій авторитет, стійкість і здатність долати кризи, захищаючи при цьому свої інтереси і підтримуючи стабільність у міжнародному співтоваристві.

Партнерства та коаліції відіграють вирішальну роль у просуванні зусиль публічної дипломатії, використовуючи колективні переваги, сприяючи співпраці та посилюючи вплив на світовій арені. У сфері міжнародних відносин партнерства та коаліції передбачають створення альянсів з країнами-однодумцями, міжнародними організаціями, неурядовими організаціями (НУО) та іншими зацікавленими сторонами для вирішення спільних проблем та досягнення спільних цілей.

Публічна дипломатія процвітає завдяки побудові відносин і зміцненню взаєморозуміння з іноземною аудиторією, а партнерства та коаліції слугують мультиплікаторами сили у досягненні цих цілей. Співпрацюючи з різними зацікавленими сторонами, ініціативи публічної дипломатії можуть отримати доступ до нових ресурсів, мереж та перспектив, що розширює їхнє охоплення та ефективність у залученні глобальної аудиторії. Більше того, партнерства та коаліції підвищують довіру та легітимність зусиль публічної дипломатії, демонструючи солідарність та єдність цілей серед суб'єктів-учасників. Демонструючи дух співпраці та спільної відповідальності, країни та організації

можуть посилити свій вплив, зміцнити довіру та сприяти формуванню доброзичливого ставлення до себе з боку міжнародної аудиторії [49, с.294].

Таким чином, ефективна реалізація публічної дипломатії вимагає багатогранного та адаптивного підходу, який використовує різноманітний набір інструментів і стратегій, пристосованих до конкретних контекстів, аудиторій та цілей. Застосовуючи інновації, співпрацю та стратегічні комунікації, країни можуть використати силу публічної дипломатії, щоб орієнтуватися в складній глобальній динаміці, будувати довіру та просувати свої інтереси на світовій арені.

Висновки до розділу 1

Складність визначення поняття «публічна дипломатія» підкреслює динамічний і багатогранний характер цієї сфери, що простежується як у науковій, так і в публіцистичній літературі. Хоча пропонуються різні визначення, від традиційних державоцентричних підходів до більш різносторонніх перспектив, консенсус залишається недосяжним через мінливу природу міжнародних відносин і динаміку комунікації. Суть публічної дипломатії полягає в її здатності залучати іноземну аудиторію, формувати сприйняття та сприяти взаєморозумінню за допомогою низки стратегій та ініціатив. Однак її мінливе середовище під впливом технологічного прогресу, глобалізації та мінливої геополітичної динаміки вимагає постійної переоцінки та адаптації концептуальних рамок для точного відображення її різноманітних проявів та впливів.

У процесі реалізації публічної дипломатії у сфері зовнішніх зносин фахівці-практики стикаються з безліччю підходів та інструментів, спрямованих на максимізацію впливу та досягнення стратегічних цілей. Від програм культурного обміну та освітніх ініціатив до цифрової дипломатії та стратегічних комунікацій – інструментарій публічної дипломатії є широким і різноманітним, що відображає складний і взаємопов'язаний характер сучасної дипломатії. Застосування цілісного підходу, що поєднує традиційні та інноваційні методи, а також використання партнерств і коаліцій, має важливе значення для

ефективного залучення різноманітних аудиторій та вирішення нових викликів на світовій арені. Зрештою, успіх ініціатив публічної дипломатії залежить від їхньої здатності знаходити справжній відгук у цільових аудиторіях, сприяти справжньому діалогу та будувати тривалі відносини, засновані на довірі.

РОЗДІЛ 2.

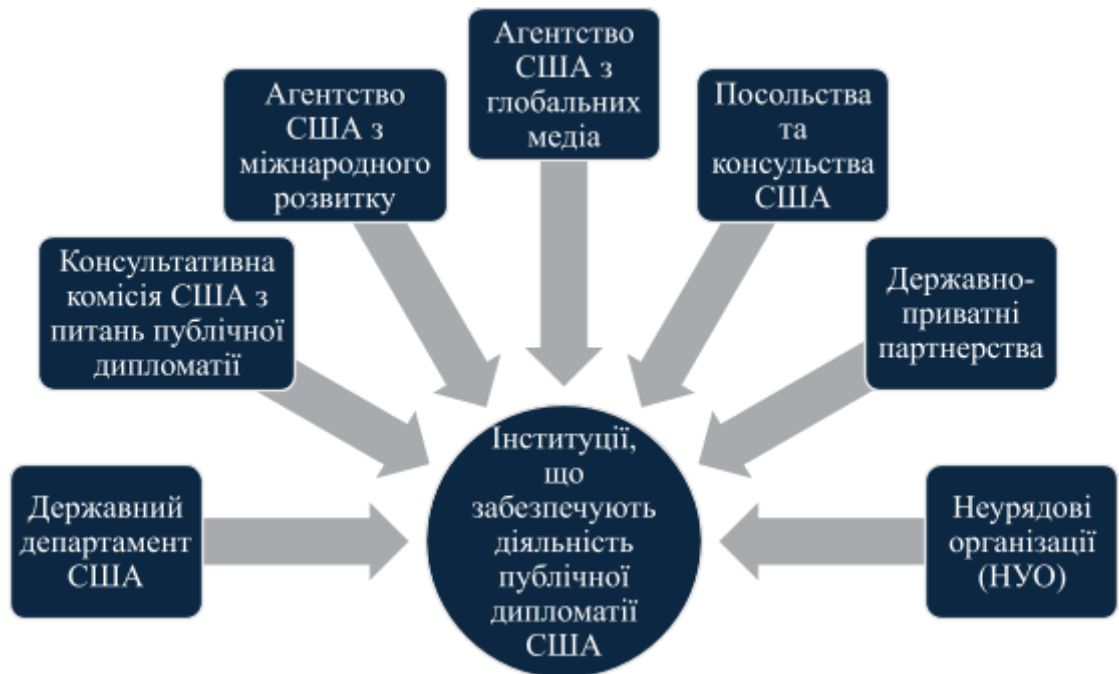
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНИХ ІНТЕРЕСІВ США ІНСТРУМЕНТАМИ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ

2.1. Інституційне забезпечення публічної дипломатії США

У середовищі міжнародних відносин, що постійно змінюється, публічна дипломатія є наріжним каменем зусиль Сполучених Штатів Америки (США) щодо взаємодії з глобальною аудиторією, сприяння взаєморозумінню та просування своїх національних інтересів на світовій арені. Основним фактором успіху зусиль публічної дипломатії США є надійна інституційна структура, яка підтримує та спрямовує її впровадження. У цьому розділі ми розглянемо мережу інституцій, агенцій та організацій, які утворюють основу публічної дипломатії США, надаючи критичне розуміння їхніх ролей, функцій і внеску у формування взаємодії США зі світом.

Оскільки США долають складні геополітичні виклики та прагнуть просувати свої цінності, ідеали та політику за кордоном, інституційна підтримка відіграє ключову роль у координації та реалізації ініціатив громадської дипломатії в різних сферах. Від Державного департаменту та його Бюро зі зв'язків з громадськістю до Агентства глобальних медіа США та його мережі міжнародних телерадіокомпаній, багато організацій працюють узгоджено, створюючи повідомлення, поширюючи інформацію та сприяючи діалогу з глобальною аудиторією. Крім того, неурядові організації, академічні установи та програми культурного обміну додають глибини та різноманітності зусиллям публічної дипломатії США, збагачуючи взаємодію та розвиваючи довгострокові відносини з іноземними партнерами та зацікавленими сторонами (рис. 2.1). Державний департамент є провідним зовнішньополітичним відомством США в рамках виконавчої гілки влади та головною інституцією, що здійснює американську дипломатію. Заснований Конгресом у 1789 р. зі штаб-квартирою у Вашингтоні, округ Колумбія, Державний департамент є найстарішим і найвідповідальнішим виконавчим органом уряду США.

Державний секретар є головним зовнішньополітичним радником Президента і реалізує зовнішню політику Президента в усьому світі через Державний департамент та його співробітників.

Рис. 2.1. Інституції, що забезпечують діяльність публічної дипломатії США [14, с.124]

Державний департамент захищає та просуває інтереси американських громадян шляхом:

- сприяння добробуту та безпеці громадян США за кордоном через дипломатичні та консульські операції у понад 175 країнах;
- розбудови мережі союзників, партнерів та інституцій для просування інтересів США, конкуренції з нашими супротивниками з позиції сили та пошуку рішень спільних викликів – від кліматичної кризи до глобальної безпеки в галузі охорони здоров'я;
- забезпечення процвітання для всіх американців шляхом створення рівних умов для американських робітників і підприємств; сприяння інклюзивному та сталому зростанню; захист інноваційної бази США; захист критично важливих даних, ланцюгів постачання та інфраструктури;

формування правил і стандартів, які регулюють трансформаційні нові технології;

- сприяння міжнародній безпеці шляхом співпраці з союзниками та партнерами для стримування супротивників, протидії транснаціональним загрозам, запобігання та врегулювання конфліктів;

- відстоювання і просування універсальних цінностей шляхом підтримки демократії в усьому світі, захисту прав людини і боротьби з корупцією;

- очолення глобальних гуманітарних зусиль, спрямованих на боротьбу з корупцією;

- зміцнення розуміння та підтримки політики і цінностей США серед іноземної громадськості шляхом надання достовірної та надійної інформації глобальній аудиторії, зміцнення горизонтальних зв'язків та протидії дезінформації;

- розвиток і розширення можливостей сучасної глобальної робочої сили, яка має інструменти, підготовку, технології та інфраструктуру, необхідні для успішного просування інтересів США і досягнення успіху для американського народу. американського народу [47].

Одним із ключових аспектів роботи Державного департаменту є дипломатія та переговори з іноземними урядами та міжнародними організаціями з метою вирішення нагальних глобальних проблем, врегулювання конфліктів та сприяння миру і безпеці. Дипломатичні зусилля можуть включати саміти високого рівня, двосторонні зустрічі, багатосторонні переговори та миротворчі операції, спрямовані на вирішення широкого спектру проблем, включаючи тероризм, розповсюдження ядерної зброї, зміну клімату та гуманітарні кризи [31].

Окрім традиційної дипломатії, Державний департамент бере участь у багатьох інших видах діяльності, спрямованих на підтримку інтересів і цінностей США в усьому світі. Це просування демократії та прав людини, надання консульських послуг громадянам США за кордоном, сприяння міжнародній торгівлі та економічному партнерству, а також культурному та

освітньому обміну. Бюро Державного департаменту зі зв'язків з громадськістю відіграє ключову роль у донесенні зовнішньої політики США до внутрішньої та міжнародної аудиторії, поширюючи інформацію через брифінги для преси, соціальні мережі та інші канали комунікації. Крім того, Державний департамент керує різноманітними програмами та ініціативами, такими як Програма ім. Фулбрайта та Програма лідерства для іноземних гостей, які сприяють горизонтальним зв'язкам, культурному взаєморозумінню та академічній співпраці між США та іншими країнами. Завдяки цій багатогранній діяльності Державний департамент прагне просувати дипломатичні цілі США та зміцнювати її позиції у світовому співтоваристві.

У 1948 р. була створена Консультативна комісія США з питань публічної дипломатії з мандатом надавати незалежну двопартійну оцінку публічної дипломатії та міжнародної мовної діяльності США. Сімдесят п'ять років по тому Комісія продовжує свою діяльність, готуючи гострі, засновані на даних звіти та рекомендації щодо всього спектру політичної адвокації, меседжів та співпраці зі ЗМІ, програм культурних, академічних та професійних обмінів, а також міжнародних платформ мовлення [31].

Хоча USAID (Агентство США з міжнародного розвитку) головним чином зосереджується на наданні іноземної допомоги та сприянні ініціативам розвитку в усьому світі, його діяльність різними способами перетинається та доповнює зусилля публічної дипломатії США. USAID відіграє вирішальну роль у просуванні цілей зовнішньої політики США шляхом вирішення ключових глобальних проблем, таких як бідність, голод, кризи в галузі охорони здоров'я та економічна нестабільність. Одним із аспектів внеску USAID у публічну дипломатію США є сприяння формуванню позитивного іміджу США серед країн-бенефіціарів і громад. Через свої програми розвитку USAID реалізує проекти, які приносять безпосередню користь місцевому населенню, покращують якість їхнього життя та формують стійкість до різноманітних загроз. Забезпечуючи відчутні результати та демонструючи американську

щедрість і співчуття, USAID допомагає зміцнювати дипломатичні зв'язки та розвивати довіру та співпрацю з країнами-партнерами [47].

Крім того, ініціативи USAID часто узгоджуються з ширшими цілями зовнішньої політики США, включаючи сприяння демократії, правам людини та належному управлінню. USAID працює над підтримкою демократичних інституцій, розширенням можливостей маргіналізованих груп і просуванням прозорості та підзвітності в країнах-партнерах. Ці зусилля сприяють побудові більш стабільних, інклюзивних і процвітаючих суспільств, що, у свою чергу, посилює становище та вплив Америки на світовій арені. Завдяки своїм багатогранним програмам і партнерствам USAID є важливим інструментом публічної дипломатії США, пропонуючи американські цінності та лідерство, одночасно вирішуючи важливі проблеми розвитку в усьому світі.

Агентство США з глобальних медіа (USAGM), раніше відоме як Рада керуючих з питань телерадіомовлення, є важливим інструментом американської публічної дипломатії, завданням якого є надання точних і незалежних новин та інформації аудиторії по всьому світу. USAGM здійснює нагляд за різноманітним портфелем міжнародних медіа-мереж, серед яких «Голос Америки» (VOA), Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода (RFE/RL), Радіо Вільна Азія (RFA), Близькосхідні мережі мовлення (MBN) та Офіс мовлення на Кубу (OCB). Ці мережі працюють на різних платформах, включаючи радіо, телебачення, цифрові медіа та соціальні мережі, щоб охопити аудиторію в регіонах, де свобода преси обмежена або утискається [54].

У своїй діяльності USAGM керується принципами журналістської чесності, точності та редакційної незалежності. За допомогою об'єктивних репортажів та аналітичних матеріалів УАМД прагне надавати аудиторії достовірні новини та інформацію, які сприяють утвердженню демократичних цінностей, прав людини та свободи вираження поглядів. Журналісти та мовники USAGM працюють над висвітленням широкого кола тем, включаючи політику, економіку, соціальні питання та культуру, пропонуючи аудиторії в усьому світі різні точки зору та голоси. На додаток до висвітлення новин, USAGM створює

освітні програми, культурний контент та спеціальні матеріали, які залучають аудиторію та сприяють діалогу про глобальні проблеми та події. Надаючи точну і достовірну інформацію, USAGM відіграє вирішальну роль у протидії дезінформації, просуванні свободи ЗМІ та розширенні можливостей людей приймати поінформовані рішення у своїх громадах і суспільствах.

Посольства та консульства США слугують важливими центрами дипломатичної взаємодії, обслуговування громадян та культурного обміну в країнах світу. Ці дипломатичні форпости відіграють вирішальну роль у представленні інтересів США та просуванні двосторонніх відносин з країнами перебування. В основі їхньої діяльності лежить дипломатія, яка передбачає підтримання регулярних контактів з урядовцями країн перебування, сприяння проведенню зустрічей на високому рівні та ведення переговорів щодо укладення угод з широкого кола питань, включаючи торгівлю, безпеку та права людини. Завдяки дипломатичним зусиллям посольства та консульства США працюють над просуванням американських інтересів, просуванням демократичних цінностей та вирішенням глобальних проблем у співпраці з країнами перебування та міжнародними партнерами. США мають другу після Китайської Народної Республіки кількість дипломатичних представництв у світі, включаючи 271 двосторонню організацію (посольства та консульства) у 173 країнах, а також 11 постійних представництв при міжнародних організаціях та сім інших посад (станом на листопад 2023 р) [74].

На додаток до дипломатичної діяльності, посольства та консульства США надають широкий спектр послуг американським громадянам, які проживають та подорожують за кордоном. Ці послуги включають видачу та поновлення паспортів, консульську допомогу у випадках надзвичайних ситуацій та кризових ситуацій, а також допомогу в юридичних та адміністративних питаннях. Консульські працівники також надають підтримку американським громадянам, які потрапили в біду, наприклад, внаслідок стихійних лих, нещасних випадків або невідкладної медичної допомоги [76].

Державно-приватні партнерства (ДПП) відіграють важливу роль у посиленні впливу та охоплення ініціатив публічної дипломатії США, використовуючи сильні сторони та ресурси як державних установ, так і організацій приватного сектору для просування спільних цілей та завдань. Ці партнерства сприяють співпраці та інноваціям у різних сферах, включаючи освіту, культуру, технології та підприємництво. Одним з яскравих прикладів є програма TechGirls, партнерство між Державним департаментом США та провідними технологічними компаніями, такими як Google, Microsoft і Twitter. Ця ініціатива об'єднує молодих жінок з Близького Сходу та Північної Африки для участі у трижневій програмі обміну, яка зосереджена на STEM-освіті, розвитку лідерських якостей та міжкультурному розумінні [51, с.297]. Завдяки таким проектам ДПП, як TechGirls, США використовують досвід і мережі партнерів з приватного сектору для розширення прав і можливостей молоді, сприяння гендерній рівності та позитивним соціальним змінам у глобальному масштабі.

Крім того, ДПП відіграють ключову роль у просуванні економічного розвитку, торгівлі та інвестиційних можливостей як на національному, так і на міжнародному рівнях. Такі організації, як Торгова палата США та Агентство США з торгівлі та розвитку, співпрацюють з урядами, бізнесом та групами громадянського суспільства з метою просування торговельних угод, полегшення доступу до ринків та сприяння підприємництву на ринках, що розвиваються. ДПП також підтримує такі ініціативи, як Ініціатива молодих африканських лідерів (YALI), яка надає можливості для навчання та наставництва молодим африканським лідерам у партнерстві з корпоративними спонсорами, такими як Mastercard та IBM [10, с.35]. Через ці партнерства США зміцнюють дипломатичні зв'язки, сприяють економічному процвітанню, заохочують добру волю і співпрацю з партнерами по всьому світу, підкреслюючи важливість спільних підходів у досягненні спільних цілей і взаємної вигоди.

Неурядові організації (НУО) відіграють ключову роль у доповненні та посиленні зусиль публічної дипломатії США завдяки різноманітним заходам та

ініціативам. Багато НУО займаються просуванням демократії, прав людини та глобального розвитку, що тісно пов'язано з цінностями та цілями зовнішньої політики США. Ці організації займаються адвокацією, розбудовою потенціалу та мобілізацією громадськості для вирішення нагальних проблем, таких як бідність, нерівність та екологічна стійкість. Наприклад, такі організації, як Amnesty International та Human Rights Watch, проводять дослідження, документують порушення прав людини та виступають за зміни в політиці, спрямовані на захист прав людини в усьому світі [2]. Співпрацюючи з НУО, США посилюють свій голос і вплив на ключові глобальні питання, використовуючи досвід і мережі громадянського суспільства для просування демократичного врядування, верховенства права і соціальної справедливості.

НУО також відіграють важливу роль у сприянні обмінам та ініціативам культурної дипломатії, які сприяють взаєморозумінню та співпраці між США та іншими країнами. Через освітні програми, культурні обміни та ініціативи громадянської дипломатії НУО сприяють діалогу, долають культурні розбіжності та налагоджують зв'язки між окремими людьми та громадами по всьому світу. Наприклад, такі організації, як Sister Cities International та Корпус Миру, сприяють волонтерським програмам та громадським партнерствам, що сприяють міжкультурному навчанню та співпраці [55, с.113]. Розвиваючи зв'язки на низовому рівні, ці неурядові організації сприяють зміцненню миру, стабільності та доброзичливості між народами, посилюючи відданість США будівництву мостів дружби та взаєморозуміння через кордони.

Описані інституції, серед іншого, формують інституційні рамки публічної дипломатії США, сприяючи просуванню американських цінностей, зміцненню взаєморозуміння та просуванню дипломатії і співробітництва на міжнародній арені.

Ефективна публічна дипломатія Уряду США у XXI ст. вимагає постійного збільшення фінансування публічної дипломатії, щоб забезпечити команди по всьому світу необхідним персоналом та інструментами для прийняття стратегічних рішень щодо аудиторій, конкуренції за увагу та вплив, участі у

довгострокових програмах та інформаційній діяльності, а також для проведення оцінки впливу програм та кампаній на місцях. Успішні ініціативи публічної дипломатії також вимагають передового досвіду у створенні контенту, аналізі аудиторії та ринку, технологічних систем, нових і вже існуючих соціальних медіа-платформ та місцевих медіа-індустрій, а також глибокого знання політики та цінностей США, які лежать в основі кожного зусилля у сфері публічної дипломатії (табл. 2.1).

Таблиця 2.1

Фінансування публічної дипломатії США 2018-2022 рр., млн. дол. США

	2018	2019	2020	2021	2022
Діяльність у сфері публічної дипломатії	392,9	391,2	465,8	426,9	450,7
Програми освітнього та культурного обміну	646,1	700,9	735,7	740,0	753,8
Додаткове фінансування	159,2	130,9	51,0	119,8	130,2
Американська агенція з глобальних медіа	803,5	800,3	805,1	827,4	854,2

Джерело: створено автором на основі [36]

Отже, інституційне забезпечення публічної дипломатії в США відіграє ключову роль у виконанні та поширенні зовнішньополітичних стратегій та цінностей країни на міжнародній арені. Зокрема, агентства, такі як Державний департамент та Агентство глобальних медіа США, виступають як основні інструменти у формуванні іміджу США за кордоном та забезпеченні доступу до об'єктивної інформації для аудиторій у країнах з обмеженою свободою преси. Публічні-приватні партнерства, такі як програми обміну та грантові ініціативи, розширюють вплив та ефективність дипломатичних заходів, сприяючи спільним цілям у розвитку освіти, культури та економіки. Разом із цим, неурядові організації грають важливу роль у підтримці громадянського суспільства, захисті прав людини та зміцненні культурного обміну, що допомагає зміцнити зв'язки між націями та підвищити рівень взаєморозуміння на міжнародній арені. Усі ці інституційні зусилля спрямовані на підтримку і поширення цінностей демократії, свободи та глобальної стабільності.

2.2. Інструменти публічної дипломатії США

Спробуємо розглянути різноманітні засоби та підходи публічної дипломатії США, які використовуються для впливу на світову аудиторію та вирішення глобальних завдань у сучасному дипломатичному середовищі. У сфері міжнародних відносин США використовують широкий спектр інструментів і стратегій для залучення глобальної аудиторії, сприяння взаєморозумінню та просування своїх зовнішньополітичних цілей (рис. 2.2).

Рис. 2.2. Особливості публічної дипломатії США [6, с.10]

Спільний стратегічний план Державного департаменту США та Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) визначає різноманітність підходів публічної дипломатії США, відображаючи її динамічний і багатогранний характер у залученні глобальної аудиторії та просуванні американських інтересів у всьому світі. Спільний стратегічний план Державного департаменту США та Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) на 2022-2026 рр. окреслює бачення та напрямки діяльності обох організацій, а також представляє, як Державний департамент та USAID реалізовуватимуть зовнішню політику США та надаватимуть допомогу у сфері розвитку [47]. Від традиційних методів, таких як програми культурного обміну,

освітні ініціативи та міжнародне мовлення, до інноваційних стратегій з використанням цифрових медіа, платформ соціальних мереж та низових адвокаційних зусиль, публічна дипломатія США охоплює широкий спектр інструментів і методів. Таке розмаїття дозволяє застосовувати індивідуальні підходи до різних аудиторій, контекстів і викликів, забезпечуючи актуальність і резонанс у постійно мінливому глобальному ландшафті. Завдяки поєднанню культурної дипломатії, стратегічних меседжів, взаємодії між людьми та державно-приватного партнерства, публічна дипломатія США залишається адаптивною та чутливою до нових можливостей і динаміки комунікації, що розвивається, зміцнюючи свою роль як наріжного каменю американської зовнішньої політики та глобальної участі [27, с.29].

Стратегічні комунікації лежать в основі публічної дипломатії США, втілюючи її здатність формувати сприйняття, впливати на наративи та сприяти взаєморозумінню на світовій арені. Стратегічні комунікації в публічній дипломатії США зосереджені на цілеспрямованому формулюванні повідомлень та цілеспрямованому охопленні аудиторії і мають на меті донести американські цінності, ідеали та політику до різних аудиторій по всьому світу. Цей підхід передбачає створення наративів, які резонують з цільовими демографічними групами, протидію дезінформації та посилення ключових повідомлень через різні канали, включаючи традиційні ЗМІ, цифрові платформи та міжособистісні мережі. Використовуючи стратегічні комунікаційні стратегії, публічна дипломатія США прагне зміцнювати авторитет, розвивати довіру та сприяти конструктивному діалогу, тим самим просуваючи американські інтереси та сприяючи розвитку відносин співпраці з міжнародними партнерами та зацікавленими сторонами [58, с.49].

Культурна дипломатія є важливим підходом публічної дипломатії США, втілюючи її прагнення сприяти взаєморозумінню, повазі та співпраці між культурами і суспільствами по всьому світу. Через культурні обміни, мистецьку співпрацю та освітні програми публічна дипломатія США використовує силу культурного самовираження для подолання розбіжностей, налагодження зв'язків

та сприяння діалогу між різними групами населення. Демонструючи багату культурну спадщину, творчість та розмаїття США, ініціативи культурної дипломатії слугують каталізатором для налагодження довготривалих відносин, руйнування стереотипів та зміцнення доброї волі за кордоном. Через універсальну мову музики, мистецтва, літератури та кіно публічна дипломатія США прагне культивувати спільні цінності, ініціювати змістовні розмови та надихати на позитивні зміни, зміцнюючи таким чином роль США як світового лідера у просуванні міжкультурного взаєморозуміння та співпраці [61, с.149].

Публічна дипломатія США ґрунтується на людській взаємодії, що підкреслює її акцент на зміцненні особистих зв'язків, взаємодії з різноманітними аудиторіями та сприянні взаєморозумінню на глобальному рівні. Через обміни між людьми, освітні ініціативи та програми культурного занурення публічна дипломатія США сприяє прямому діалогу та змістовній взаємодії між американцями та людьми з усього світу. Ці обміни не лише руйнують культурні бар'єри та стереотипи, але й будують мости емпатії, довіри та співпраці через кордони.

Наприклад, у листопаді 2023 р. Бюро з питань конфліктів та стабілізаційних операцій Державного департаменту США започаткувало нове партнерство між Державним департаментом та низкою університетів, зосереджуючись на передбаченні та запобіганні конфліктам. В рамках ініціативи Академічних центрів передбачення та запобігання конфліктам (ACCAP) університети співпрацюватимуть над дослідженнями, аналізом та даними, які підвищать здатність Державного департаменту передбачати, запобігати та реагувати на конфлікти в глобальному масштабі. Таким чином, державні та приватні науково-дослідні установи з усіх куточків США, які беруть участь у даному проєкті, включають:

- Університет Нотр-Дам, Школа глобальних відносин Кіо
- Міжнародний університет Флориди, Школа міжнародних та громадських зв'язків Стівена Дж.

- Університет Джорджа Мейсона, Школа миру та вирішення конфліктів Картера
- Джорджтаунський університет, Інститут жінок, миру та безпеки
- Університет штату Алабама, Глобальний центр водної безпеки
- Університет штату Юта, міжнародні та регіональні дослідження
- Каліфорнійський університет, Інститут міжнародних досліджень Берклі [35].

Публічна дипломатія США часто передбачає співпрацю з неурядовими організаціями, підприємствами приватного сектору, науковими установами та організаціями громадянського суспільства. Ці партнерства використовують взаємодоповнюючі сильні сторони, ресурси та досвід для посилення впливу та розширення охоплення ініціатив публічної дипломатії. Наприклад, уряд США співпрацює з організаціями приватного сектору, благодійними фондами та неурядовими організаціями для вирішення глобальних проблем у сфері охорони здоров'я, таких як ВІЛ/СНІД, малярія та материнське здоров'я. Такі ініціативи, як Надзвичайний план Президента США з надання допомоги у боротьбі зі СНІДом, використовують партнерство з фармацевтичними компаніями, медичними установами та громадськими організаціями для розширення доступу до життєво необхідних методів лікування та профілактики в усьому світі [46, с.151].

1 листопада 2023 р. заступник Державного секретаря США з питань економічного зростання, енергетики та навколишнього середовища Х. В. Фернандес та Спеціальний представник з питань глобального партнерства Д. МакОліфф оголосили про створення Мережі інвестицій в мінеральну сировину для забезпечення енергетичної безпеки та перехідного періоду (MINVEST), – нового державно-приватного партнерства з некомерційною організацією SAFE's Center for Critical Minerals Strategy. Партнерство MINVEST сприятиме державно-приватному діалогу та стимулюватиме інвестиції у стратегічні можливості видобутку, переробки та утилізації, які відповідають високим екологічним, соціальним та управлінським стандартам (ESG). Ця

діяльність є центральним елементом стратегічних цілей США у сфері видобутку критично важливих корисних копалин, включаючи зобов'язання Державного департаменту щодо Партнерства з безпеки мінеральних ресурсів (MSP), одним із засновників якого є США.

Даний кейс, за сприяння Державного офісу глобального партнерства, демонструє, як представники державного і приватного секторів можуть об'єднатися для досягнення спільних цілей, в даному випадку – зміцнення ланцюгів постачання критично важливих мінеральних ресурсів для забезпечення більш сталого майбутнього. Партнер, SAFE, є позапартійною, неприбутковою організацією, діяльність якої спрямована на диверсифікацію джерел палива і ланцюгів постачання, необхідних для енергетики, транспорту і оборони, що є критично важливими для національної безпеки та економічної конкурентоспроможності США і їхніх союзників [32].

Публічна дипломатія США залишається адаптивною та інноваційною, постійно розвиваючись, щоб відповідати на нові виклики, використовувати нові технології та отримувати вигоду з мінливих глобальних тенденцій. Вона охоплює експерименти, гнучкість і креативність у своїх зусиллях із залучення різноманітних аудиторій та навігації в умовах складної геополітичної динаміки.

Цифровізація докорінно змінила публічну дипломатію США, революціонізувавши те, як уряди взаємодіють з глобальною аудиторією, формують наративи та проєктують вплив на світовій арені. В епоху стрімкого технологічного прогресу та повсюдного поширення цифрових платформ США зробили цифрову дипломатію наріжним каменем своєї зовнішньополітичної стратегії [28].

Одним з основних впливів цифровізації на публічну дипломатію США є демократизація інформаційно-комунікаційних каналів. Цифрові платформи, включаючи соціальні мережі, веб-сайти та мобільні додатки, дали можливість дипломатам і практикам публічної дипломатії безпосередньо взаємодіяти з різноманітними аудиторіями по всьому світу, долаючи географічні кордони та оминаючи традиційні медіа. Ця пряма та інтерактивна комунікація дозволяє

США поширювати свої меседжі, ділитися цінностями та просувати свої інтереси в режимі реального часу, сприяючи більшій прозорості та доступності дипломатичної діяльності. Крім того, діджиталізація сприяла посиленню голосів і наративів, даючи змогу громадам, організаціям громадянського суспільства та низовим рухам мати платформу на світовій арені. За допомогою цифрового сторітелінгу, громадянської журналістики та онлайн-активізму люди можуть відстоювати права людини, демократію та соціальну справедливість, часто кидаючи виклик авторитарним режимам і посилюючи демократичні цінності. США використовують цифрові платформи для підтримки цих голосів, посилення їхніх повідомлень і просування спільних цілей, тим самим посилюючи свою «м'яку силу» і вплив у цифровій сфері.

Однак діджиталізація також створила нові виклики та складнощі для публічної дипломатії США, зокрема поширення дезінформації, загрози кібербезпеці. Поширення неправдивих наративів і пропаганди в кіберпросторі може підірвати довіру, посіяти розбрат і спотворити сприйняття, створюючи значні ризики для дипломатичних зусиль і міжнародних відносин. У відповідь на це США визначили пріоритетними зусиллями боротьбу з дезінформацією, підвищення медіаграмотності та посилення стійкості кібербезпеки, співпрацюючи з міжнародними партнерами та використовуючи цифрові інструменти для захисту демократичних цінностей і цілісності інформаційної екосистеми [40].

Прихильність до прозорості та підзвітності лежить в основі публічної дипломатії США, підкріплюючи її авторитет, ефективність та добросовісність на світовій арені. По суті, це зобов'язання відображає непохитну відданість США відстоюванню демократичних принципів, просуванню відкритого врядування та зміцненню довіри з глобальною аудиторією. Прозорість у публічній дипломатії США означає прихильність до відкритості, чесності та доступності в комунікації та взаємодії з міжнародними стейкхолдерами. Американські дипломати та фахівці з публічної дипломатії прагнуть надавати точну інформацію, брати участь у змістовному діалозі та підтримувати чіткі лінії

комунікації з різними аудиторіями по всьому світу. Забезпечуючи прозорість, США демонструють свою повагу до права громадськості на інформацію, зміцнюють довіру до своїх дипломатичних зусиль і підвищують підзвітність як перед внутрішніми, так і перед міжнародними аудиторіями [48, с.264].

Більше того, підзвітність є важливим інструментом публічної дипломатії США, забезпечуючи відповідність дипломатичної діяльності та ініціатив встановленим принципам, законам та етичним стандартам. Американські дипломати підзвітні американському народу, Конгресу та міжнародним партнерам за свої дії, рішення та управління державними ресурсами. Завдяки надійним механізмам нагляду, оцінці ефективності та внутрішньому контролю США відповідають за результати та вплив своєї публічної дипломатії, прагнучи до постійного вдосконалення та досконалості в дипломатичній практиці.

Крім того, США активно сприяють прозорості та підзвітності у своїй взаємодії з міжнародними партнерами та організаціями, виступаючи за посилення механізмів підзвітності, дотримання стандартів прав людини та поваги до верховенства права на світовій арені. Відстоюючи ці принципи, США прагнуть зміцнити демократичне врядування, просувати практики належного врядування та боротися з корупцією в усьому світі, просуваючи спільні цінності та норми в міжнародному співтоваристві [8, с.54].

Насамкінець, відданість принципам прозорості та підзвітності підкреслює відданість США етичній поведінці, демократичним цінностям та відповідальній дипломатії у своїй публічній дипломатичній діяльності. Беручи прозорість і підзвітність як керівні принципи, США підтримують свій авторитет, зміцнюють довіру з глобальною аудиторією і просувають свої дипломатичні цілі з доброчесністю і авторитетом на світовій арені.

Таким чином, інструменти публічної дипломатії США відіграють ключову роль у сприянні взаєморозумінню, співпраці та вирішенні глобальних проблем. Зокрема, ці інструменти включають широкий спектр засобів і підходів, таких як масові комунікації, культурні обміни, освітні програми, співпраця з неурядовими організаціями та партнерство з приватним сектором.

Використання цих інструментів дозволяє США ефективно спілкуватися з громадськістю і керувати своїм іміджем за кордоном, а також розвивати стратегічні партнерства та підтримувати демократію та права людини у всьому світі. Публічна дипломатія, яка ґрунтується на цих інструментах, відіграє важливу роль у зміцненні міжнародного порядку та сприяє збереженню миру та стабільності на світовій арені. Інтеграція і розвиток цих інструментів продовжуватиме відігравати ключову роль у формуванні зовнішньої політики США та сприятиме зміцненню її міжнародного впливу.

Висновки до розділу 2

Забезпечення зовнішньополітичних інтересів США за допомогою інструментів публічної дипломатії є багатогранною діяльністю, що має вирішальне значення для глобальної активності країни. Використовуючи публічну дипломатію, США орієнтуються в складних міжнародних відносинах, сприяють взаєморозумінню та просувають свої інтереси в усьому світі. Через стратегічну комунікацію, культурні обміни, освітні програми та цифрові ініціативи США формують сприйняття, будують відносини та просувають свої політичні цілі на світовій арені.

Публічна дипломатія слугує мостом між країнами, сприяючи діалогу та співпраці, проектуючи американські цінності та ідеали. Вміле використання США інструментів публічної дипломатії не лише посилює їхні дипломатичні зусилля, але й сприяє стабільності та безпеці на міжнародному рівні. Сприяючи взаєморозумінню та доброзичливості, США зміцнюють свої альянси, протидіють дезінформації та спільно вирішують глобальні проблеми. У взаємопов'язаному світі ефективне використання інструментів публічної дипломатії залишається першочерговим для США, щоб зберегти свою роль лідера, захистити свої інтереси і сприяти більш процвітаючому і мирному світовому порядку.

РОЗДІЛ 3.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ США НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ПРАКТИКИ

3.1. Виклики публічної дипломатії США на сучасному етапі

Виклики, що стоять перед публічною дипломатією США на сучасному етапі, є багатограними і відображають складність сучасного глобального середовища. Від конфлікту на Близькому Сході до триваючої війни Росії проти України, зміни геополітичних ландшафтів та історичних гуманітарних криз у всьому світі – 2023 рік підкреслив критичну потребу в американському розвитку і дипломатії для захисту і розбудови безпечнішого і процвітаючого світу.

На нашу думку, перед публічною дипломатією США на сучасному етапі стоять 6 ключових викликів, за якими ми спостерігатимемо у 2024 році.

1. Дві війни та зростаючі глобальні конфлікти. У лютому 2023 р. виповнилось два роки з моменту вторгнення Росії в Україну і кампанії країни-агресора з підриву світового порядку, але навіть незважаючи на те, що бойові дії між Україною і Росією посилилися в новому році, майбутнє міжнародної допомоги залишається невизначеним. Крім того, ще один напрямок війни, що триває між Хамасом та Ізраїлем, також не визначений, зважаючи на ризики зростання регіональної нестабільності. В іншому місці хусити атакують судноплавні шляхи Червоного моря з Ємену, впливаючи на глобальні ланцюги постачання, маріонетки Ірану в регіоні загрожують військовим базам США в Іраку і Сирії, а низка переворотів і бойові дії в Західній Африці, Судані, Демократичній Республіці Конго і Сомалі викликають занепокоєння з приводу поширення конфлікту в і без того нестабільному середовищі. Ці численні кризи, що розгортаються, вимагають від США продуманої і послідовної дипломатії. З цією метою США прийматимуть саміт НАТО в липні 2024 р., на якому, як очікується, відбудуться важливі переговори про стан глобальної безпеки [56].

Відповідаючи на ці події та реагуючи на зростаючі глобальні конфлікти, публічна дипломатія США повинна використовувати низку інструментів і стратегій. По-перше, слід активно використовувати дипломатичні канали для

сприяння діалогу та переговорам між конфліктуючими сторонами, такими як Росія та Україна, ХАМАС та Ізраїль, а також іншими регіональними акторами, залученими в конфлікти. Це може включати дипломатичні візити, посередницькі зусилля та закулісні переговори для деескалації напруженості та пошуку мирних рішень.

По-друге, США повинні використовувати багатосторонні форуми, такі як ООН, НАТО та регіональні організації, для досягнення консенсусу, координації дій та мобілізації міжнародної підтримки для врегулювання конфліктів і надання гуманітарної та військової (Україні) допомоги. Зусилля публічної дипломатії повинні підкреслювати важливість міжнародної співпраці та колективних дій у вирішенні глобальних проблем.

Крім того, комунікаційні стратегії мають бути адаптовані таким чином, щоб ефективно доносити зовнішньополітичну позицію США, сприяти розумінню складних геополітичних питань і протидіяти дезінформації та пропагандистським наративам, що поширюються супротивниками. Використовуючи традиційні ЗМІ, соціальні мережі та культурні обміни, США можуть взаємодіяти з різними аудиторіями в усьому світі, щоб сприяти взаєморозумінню та підтримці дипломатичних ініціатив, спрямованих на врегулювання конфліктів та сприяння миру і стабільності. Крім того, слід зміцнювати стратегічні альянси з країнами-однорідцями та стратегічними партнерами для посилення дипломатичних зусиль і максимізації впливу на усунення першопричин конфліктів та сприяння довгостроковому миру і безпеці.

2. Глобальна бідність і Цілі сталого розвитку (ЦСР-20). Після десятиліть прогресу останні кілька років вважаються «втраченими роками» для скорочення глобальної бідності, коли багато з досягнень було зупинено або скасовано через поєднання економічного та соціального відступу від пандемії COVID-19 і гуманітарних потрясінь, що тривають. Саміт ЦСР 2023 р. допоміг привернути увагу світової спільноти до необхідності подвоїти увагу до глобального розвитку. 2024 рік, ймовірно, зустрінеться з подальшими викликами, щоб не лише відновити глобальні заходи зі скорочення бідності, але й надолужити

втрачене, що має вирішальне значення для створення робочих місць та економічної безпеки в усьому світі, а також для прискорення прогресу в галузі охорони здоров'я, освіти та базової інфраструктури. 20-річчя Корпорації «Виклики тисячоліття», двопартійної програми іноземної допомоги з багаторічним досвідом успішної боротьби з бідністю, дає можливість продемонструвати, що прогрес можливий і що можна прокласти шлях до глобальної рішучості в боротьбі з бідністю [4, с.186].

Для ефективного реагування на виклики глобальної бідності та досягнення Цілей сталого розвитку (ЦСР) публічна дипломатія США повинна застосовувати багатогранний підхід, який передбачає використання різних інструментів і стратегій. По-перше, дипломатичні зусилля мають бути зосереджені на адвокації розширення міжнародного співробітництва та інвестицій в ініціативи зі скорочення бідності. Це включає взаємодію з багатосторонніми організаціями, такими як Організація Об'єднаних Націй та Світовий банк, з метою мобілізації ресурсів та координації глобальних зусиль у сфері розвитку.

По-друге, США можуть використовувати свої дипломатичні канали для просування політики та ініціатив, спрямованих на усунення першопричин бідності, таких як нерівність, відсутність доступу до освіти, охорони здоров'я та базової інфраструктури. Це може включати адвокацію політики, яка сприяє економічному зростанню, створенню робочих місць та соціальній інтеграції, а також підтримку ініціатив, спрямованих на покращення системи охорони здоров'я та розширення доступу до освіти і професійної підготовки. Крім того, зусилля публічної дипломатії мають бути спрямовані на підвищення обізнаності та розбудову громадської підтримки зусиль зі скорочення бідності як на національному, так і на міжнародному рівнях. Цього можна досягти за допомогою інформаційних кампаній, освітніх ініціатив та культурних обмінів, які підкреслюють важливість глобального розвитку та вплив бідності на громади в усьому світі. Використовуючи традиційні та цифрові медіа-платформи, США можуть посилити повідомлення про важливість

досягнення ЦСР та мобілізувати підтримку державного та приватного секторів для програм подолання бідності.

Разом з тим, слід зміцнювати партнерство з організаціями громадянського суспільства, науковими колами та приватним сектором, щоб сприяти інноваціям, обміну знаннями та співпраці у вирішенні глобальних проблем бідності. Співпрацюючи з різними зацікавленими сторонами, США можуть використати колективний досвід і ресурси для прискорення прогресу в досягненні ЦСР і побудови більш справедливого і сталого майбутнього для всіх.

3. Зростання гуманітарних потреб і погіршення продовольчої безпеки. Оскільки конфлікти, кліматичні надзвичайні ситуації та економічна нестабільність загрожують спричинити хаос у громадах по всьому світу, гуманітарні потреби, ймовірно, лише загострюватимуться у 2024 р. Наприкінці 2023 р. Організація Об'єднаних Націй оприлюднила свій щорічний заклик до 2024 р. із чітким закликом продовжувати надавати допомогу 300 мільйонам людей по всьому світу, які потребуватимуть допомоги цього року, навіть попри те, що багато урядів стикаються з проблемою залучення уваги та ресурсів [73].

У 2023 р. збереглися рекордні рівні продовольчої незахищеності через перехресні виклики, пов'язані з кліматом, конфліктами та триваючим відновленням після пандемії COVID-19. З голодом стикаються 783 мільйони людей у всьому світі, а минулого року кількість людей, які стикаються з голодом, що загрожує їхньому життю, збільшилася на 10% порівняно з 2022 р. [29]. Це зростання свідчить про збереження надзвичайного рівня продовольчої небезпеки, спричиненої вторгненням Росії в Україну, екстремальними погодними умовами та повільним глобальним економічним зростанням. Продовольча та сільськогосподарська організація ООН та Всесвітня продовольча програма попереджають, що гостра продовольча безпека, ймовірно, ще більше погіршиться у 18 гарячих точках голоду – від Центральної Америки до Африки та Близького Сходу [45].

Для вирішення зростаючих гуманітарних потреб та погіршення продовольчої безпеки публічна дипломатія США повинна використовувати

поєднання дипломатичних, гуманітарних та адвокаційних інструментів. По-перше, дипломатичні зусилля мають бути зосереджені на згуртуванні міжнародної підтримки та співпраці для подолання цих криз. США можуть працювати через багатосторонні форуми, такі як Організація Об'єднаних Націй, щоб виступати за збільшення фінансування та ресурсів для програм гуманітарної допомоги, а також сприяти дипломатичному вирішенню конфліктів та нестабільності, що сприяють продовольчій безпеці.

По-друге, ініціативи публічної дипломатії можуть відігравати вирішальну роль у підвищенні обізнаності про серйозність цих криз і мобілізації громадської підтримки гуманітарної діяльності. Це може включати використання традиційних і цифрових медіа-платформ для поширення інформації про гуманітарну ситуацію, висвітлення історій успіху зусиль з надання допомоги та заохочення пожертв і волонтерства для підтримки зусиль з надання допомоги. Крім того, США можуть використовувати свої дипломатичні канали для взаємодії з урядами, неурядовими організаціями та міжнародними агентствами для координації та реалізації ефективних гуманітарних заходів. Це включає полегшення доступу гуманітарних організацій до постраждалого населення, адвокацію захисту цивільного населення в зонах конфліктів та підтримку ініціатив, спрямованих на покращення продовольчої безпеки та стійкості до кліматичних потрясінь.

Разом з тим, США можуть надавати фінансову та матеріально-технічну підтримку гуманітарним організаціям, які працюють на передовій цих криз, а також ділитися досвідом і надавати технічну допомогу для розбудови потенціалу та зміцнення місцевих механізмів реагування. Демонструючи лідерство і солідарність у вирішенні цих нагальних проблем, США можуть допомогти полегшити страждання, врятувати життя і сприяти стабільності та стійкості вразливих громад по всьому світу.

4. Економічна безпека і технології. Відновлення після тривалих економічних наслідків пандемії COVID-19, вирішення поточних проблем у відносинах з Китаєм і забезпечення нашої економічної безпеки вимагатиме від

США співпраці з глобальними партнерами з метою диверсифікації ланцюгів постачання, зменшення залежності від геополітичних конкурентів, протидії економічному примусу і підтримки місцевого і регіонального виробництва.

Технології також відіграватимуть дедалі важливішу роль у зовнішній політиці. Стрімке зростання штучного інтелекту і подальші дебати про те, як найкраще його регулювати, матимуть наслідки для глобального розвитку і геополітичної конкуренції вже цього року. У 2023 р. ми стали свідками того, як Китай достроково почав впроваджувати регулювання ШІ, G7 прийняла кодекс поведінки щодо ШІ, президент США Дж. Байден підписав історичний указ про безпеку ШІ [41], а Європейський Союз погодився на один з перших у світі всеосяжних актів щодо регулювання ШІ. Цього року гонка за інноваціями та регулюванням ШІ вплине на глобальний розвиток, оскільки країни розходяться в думках щодо того, як використовувати його можливості – зокрема, для реагування на стихійні лиха, підтримки дрібних фермерів і виявлення закономірностей поширення інфекційних хвороб. Розвиток штучного інтелекту ще більше підкреслює необхідність створення єдиних правил гри для всіх країн, подолання «цифрового розриву» та забезпечення широкого розподілу переваг технологічного розвитку.

Для вирішення проблем економічної безпеки та технологічного прогресу публічна дипломатія США повинна використовувати багатогранний підхід, який поєднує дипломатичну взаємодію, економічне співробітництво та технологічну дипломатію. По-перше, дипломатичні зусилля мають бути спрямовані на створення та зміцнення альянсів з глобальними партнерами з метою диверсифікації ланцюгів постачання, зменшення економічної залежності та протидії економічному примусу з боку геополітичних конкурентів. Це може включати двосторонні та багатосторонні переговори, спрямовані на просування справедливих торговельних практик, сприяння інвестиційним потокам та розвиток інноваційного партнерства.

По-друге, ініціативи публічної дипломатії повинні зосереджуватися на просуванні переваг технологічного прогресу, водночас усуваючи занепокоєння

щодо його потенційних негативних наслідків. Це може включати взаємодію з міжнародними зацікавленими сторонами для розробки спільних стандартів і правил для нових технологій, таких як штучний інтелект, забезпечення врахування етичних міркувань і прав людини при розробці і впровадженні технологій. Кампанії публічної дипломатії також можуть підвищити обізнаність про важливість цифрової грамотності, кібербезпеки та конфіденційності даних, надаючи можливість окремим особам і громадам безпечно і відповідально орієнтуватися в цифровому середовищі. Крім того, США можуть використовувати свій дипломатичний та економічний вплив для сприяння сталому розвитку, забезпечуючи справедливий розподіл переваг технологічних інновацій між суспільствами та регіонами. Це може включати підтримку ініціатив з розбудови потенціалу, інвестиції в освіту та розвиток навичок, а також сприяння підприємництву та інноваційним екосистемам у країнах, що розвиваються. Сприяючи співпраці та діалогу з економічних і технологічних питань, публічна дипломатія США може сприяти створенню більш стійкої та процвітаючої глобальної економіки, одночасно просуваючи спільні інтереси та цінності на міжнародній арені.

5. Клімат і довкілля. Незважаючи на те, що у 2022 р. температура і погодні катаклізми зростали, наприкінці 2023 р. відбулися важливі події для глобальної співпраці у боротьбі зі зміною клімату, які продовжуються і в 2024 р. Серед них – створення нового фонду для відшкодування збитків, який допоможе підтримати громади, що постраждали від наслідків зміни клімату, домовленість урядів на COP28 (Конференції Організації Об'єднаних Націй зі зміни клімату) щодо дорожньої карти переходу від викопного палива, а також посилення уваги на перетині питань клімату, охорони здоров'я та гуманітарних потреб на рівні політики [37]. Члени Конгресу з обох партій взяли участь у Конференції, що стало яскравим свідченням лідерства США, але 2024 рік, як очікується, буде найспекотнішим роком за всю історію спостережень, і існує ризик, що глобальна річна температура планети може вперше досягти 1,5 градусів за Цельсієм, що ще більше загострить подібні кризи в країні та за кордоном [42].

Для вирішення проблем, пов'язаних зі зміною клімату та погіршенням стану довкілля, публічна дипломатія США має використовувати низку інструментів і стратегій, спрямованих на сприяння глобальному співробітництву, підвищення обізнаності та стимулювання дій з питань, пов'язаних зі зміною клімату. По-перше, дипломатичні зусилля і надалі мають бути спрямовані на активну участь у міжнародних форумах і переговорах, таких як Конференції ООН зі зміни клімату (COP), з метою адвокації амбітних кліматичних дій, сприяння досягненню домовленостей щодо цілей зі скорочення викидів і мобілізації фінансової підтримки для заходів з адаптації до зміни клімату та пом'якшення наслідків у вразливих громадах.

Ініціативи публічної дипломатії можуть відігравати вирішальну роль у підвищенні обізнаності громадськості та зміцненні підтримки кліматичних дій на місцях. Це можуть бути освітні кампанії, публічні заходи та цифрові інформаційно-просвітницькі зусилля, спрямовані на інформування громадян про нагальність боротьби зі зміною клімату, популяризацію сталого способу життя та підкреслення важливості збереження довкілля. Мобілізуючи громадську думку та посилюючи підтримку кліматичної політики, публічна дипломатія США може створити імпульс для амбітних кліматичних дій на місцевому, національному та міжнародному рівнях. Крім того, публічна дипломатія США може використовувати партнерства з урядами, організаціями громадянського суспільства та приватним сектором для просування інноваційних рішень щодо зміни клімату та сприяння впровадженню чистих енергетичних технологій. Це може включати сприяння передачі технологій, підтримку ініціатив з розбудови потенціалу та сприяння співпраці в науково-дослідних проектах, спрямованих на прискорення переходу до низьковуглецевої економіки. Сприяючи співпраці та обміну найкращими практиками, публічна дипломатія США може допомогти підвищити стійкість до зміни клімату, захистити вразливі громади та прокласти шлях до сталого і процвітаючого майбутнього для всіх.

6. Хвиля глобальних виборів і подальші геополітичні розбіжності. З більш ніж 70 виборами, які, як очікується, вплинуть на майже половину населення світу, 2024 рік готується стати чи не найбільшим виборчим роком за всю історію [68]. Від США до Південної Африки та інших африканських країн, Тайваню, Мексики, Європейського парламенту, Індії, Росії – цей рік стане серйозним випробуванням для демократії та цінностей, які лежать в основі демократичних систем. Ці вибори відбуватимуться на тлі триваючих політичних розбіжностей, причому і Китай, і Росія прямо закликають до заміни нинішнього ліберального економічного порядку. Існує також підвищений ризик втручання у вибори з можливістю маніпуляцій за допомогою штучного інтелекту, кібератак та інших подібних дій, які випробовують демократичні цінності та норми в усьому світі.

Для вирішення викликів, пов'язаних із хвилею глобальних виборів та подальшим геополітичним поділом, публічна дипломатія США, на нашу думку, має застосовувати багатогранний підхід, який наголошує на просуванні демократичних цінностей, підтримці прозорих виборчих процесів та зміцненні міжнародної співпраці для захисту від втручання у вибори та маніпуляцій.

По-перше, зусилля публічної дипломатії США мають бути спрямовані на взаємодію з міжнародними партнерами, включно з урядами, організаціями громадянського суспільства та багатосторонніми інституціями, з метою просування демократичних норм і принципів, таких як вільні та чесні вибори, повага до прав людини та верховенство права. Це може включати дипломатичну роботу, ініціативи з розбудови спроможності та програми технічної допомоги, спрямовані на підтримку країн у зміцненні їхніх виборчих систем, підвищенні прозорості та боротьбі з дезінформацією і втручанням у вибори.

По-друге, використання цифрової дипломатії та стратегічних комунікацій може допомогти у протидії дезінформації та поширенні достовірної інформації під час виборів. Використовуючи платформи соціальних мереж, онлайн-кампанії та інші цифрові інструменти, публічна дипломатія США може посилити голоси, що заслуговують на довіру, поширювати фактичну інформацію та підвищувати обізнаність про важливість демократичної участі та

громадянської активності. Крім того, сприяння міжнародному діалогу та співпраці з питань доброчесності виборів і кібербезпеки має важливе значення для подолання нових загроз, пов'язаних з маніпуляціями штучного інтелекту, кібератаками та іншими зловмисними діями, спрямованими на демократичні процеси. Це може включати дипломатичні ініціативи, спрямовані на встановлення норм і стандартів відповідальної поведінки в кіберпросторі, посилення обміну інформацією та співпраці між урядами та відповідними зацікавленими сторонами, а також розробку механізмів швидкого реагування на нові загрози чесності виборів.

Застосовуючи комплексну стратегію, що поєднує дипломатичну взаємодію, цифрову інформаційно-просвітницьку роботу та міжнародне співробітництво, публічна дипломатія США може сприяти зміцненню демократичної стійкості, захисту доброчесності виборів та підтримці демократичних цінностей перед обличчям нових геополітичних викликів і загроз.

Отже, на сучасному етапі публічна дипломатія США стикається з рядом складних викликів, які вимагають стратегічного та інноваційного підходу для ефективного вирішення. Зростаюча геополітична напруженість та конфліктні ситуації у світі, зокрема в Україні, Близькому Сході та Африці, вимагають ретельного моніторингу, ефективного управління кризовими ситуаціями та активного застосування публічної дипломатії для забезпечення стабільності та мирного врегулювання конфліктів. Крім того, зростання глобальних викликів, таких як зміни клімату, гуманітарні кризи та економічні труднощі, створює потребу в інтенсивному взаємодії з міжнародними партнерами для спільного пошуку ефективних рішень та реалізації спільних ініціатив. Забезпечення доступу до достовірної інформації, підвищення критичного мислення громадськості та сприяння розвитку міжнародних стандартів кібербезпеки є ключовими аспектами відповіді на ці виклики. Шляхом активного використання дипломатичних каналів, цифрових інструментів та співпраці з міжнародними партнерами, публічна дипломатія США може відіграти важливу роль у

зміцненні стабільності, сприянні демократії та забезпеченні мирного співіснування в світі.

3.2. Цифрова дипломатія США, як основний елемент нової публічної дипломатії

Цифрова дипломатія США знаходиться в авангарді нових ініціатив публічної дипломатії США, представляючи собою фундаментальний зсув у тому, як країна взаємодіє з глобальною аудиторією та просуває свої зовнішньополітичні цілі. У сучасному взаємопов'язаному світі, де цифрові платформи сприяють миттєвому спілкуванню та поширенню інформації, цифрова дипломатія стала критично важливим інструментом для формування міжнародного дискурсу, побудови відносин та просування американських цінностей та інтересів.

По суті, цифрова дипломатія США охоплює широкий спектр онлайн-діяльності, включаючи кампанії в соціальних мережах, віртуальні заходи, цифрове сторітелінг та створення інтерактивного контенту. Через такі платформи, як Twitter, Facebook, Instagram та YouTube, американські дипломати та урядовці взаємодіють з аудиторією по всьому світу, пропонуючи розуміння політики, ініціатив та культурних цінностей США, а також сприяючи діалогу та взаєморозумінню через кордони.

Крім того, цифрова дипломатія США використовує технології для посилення голосу різних зацікавлених сторін, зокрема організацій громадянського суспільства, молодіжних активістів та маргіналізованих спільнот, що дозволяє їм брати участь у глобальних дискусіях та процесах прийняття рішень. Використовуючи можливості цифрових інструментів і платформ, США можуть звертатися до аудиторії в режимі реального часу, реагувати на нові кризи, протидіяти дезінформації та демонструвати своє лідерство в ключових глобальних питаннях - від демократії і прав людини до зміни клімату та економічного розвитку.

Оскільки цифрові технології продовжують розвиватися, цифрова дипломатія США залишається динамічною та адаптивною, впроваджуючи інновації та долаючи виклики, пов'язані з кібербезпекою, недоторканністю приватного життя та маніпулюванням в Інтернеті. Інвестуючи в цифрову грамотність, розбудову потенціалу та стратегічні партнерства, США можуть максимізувати вплив своїх зусиль у сфері цифрової дипломатії, сприяючи більшій залученості, взаєморозумінню та співпраці у світі, що стає дедалі більш цифровізованим.

Після терактів 11 вересня 2001 р. розвідувальні служби США були докорінно реформовані, щоб усунути фрагментацію та розрізненість політики як основні причини їхньої неспроможності запобігти цим атакам. Тепер настала черга американської дипломатії до цілісного підходу в галузі кібербезпеки, цифрової економіки та прав в Інтернеті.

4 квітня 2022 р. Державний департамент США створив Бюро кіберпростору та цифрової політики (CDP) для вирішення однієї з найважливіших проблем цифрової дипломатії, а саме того, що «ліва рука не знає, що робить права». Справа в тому, що наскрізні цифрові проблеми не можуть бути ефективно вирішені жорсткими дипломатичними ієрархіями та розрізненими політиками. Наприклад, обговорення правил управління даними вимагає всебічного охоплення питань стандартизації, електронної комерції, захисту конфіденційності та кібербезпеки, і це лише деякі з них [67].

Восени 2023 р. у США було прийнято Стратегію розвитку штучного інтелекту на 2024-2025 рр. «Розширення можливостей дипломатії за допомогою відповідального ШІ» [33]. Згідно з даним документом, Державний департамент США перебуває на критичному етапі, коли екосистема можливостей штучного інтелекту (ШІ), що розвивається, відкриває перед ним величезні можливості. Ця можливість може дозволити Державному департаменту використовувати ШІ для досягнення проривів у всіх сферах – у публічній дипломатії, перекладі, управлінських операціях, поширенні та розповсюдженні інформації,

автоматизації завдань, генерації коду тощо. Відповідно, дана стратегія формує такі цілі та завдання:

а) використання захищеної інфраструктури штучного інтелекту: інтеграція технологій штучного інтелекту в стійку та безпечну інфраструктуру, що дозволяє створювати та масштабувати різноманітні програми штучного інтелекту в усіх підрозділах Державного департаменту США:

- впровадження технології штучного інтелекту;
- повне використання інфраструктури для ШІ Впровадження в масштабах департаменту;
- модернізація процесу придбання інструментів ШІ.

б) розвиток культури, яка охоплює технологію штучного інтелекту: розширення можливості динамічної робочої сили, чий різноманітні потреби в ШІ задовольняються завдяки навчанню, культурі безперервного навчання та найму затребуваних навичок у сфері ШІ з дотриманням найвищих рівнів достовірності даних і наукової доброчесності:

- надання послуг з навчання та підтримки ШІ;
- створення нових можливостей для талантів у галузі ШІ;
- сприяння відповідальному використанню ШІ.

Забезпечення відповідального застосування штучного інтелекту

в) створення потенціалу підприємства для забезпечення надійного та етичного використання ШІ, управління алгоритмічними ризиками та оцінки якості даних, а також забезпечення належного доступу до даних, готових до застосування ШІ, для прийняття рішень та здійснення операцій:

- створення та підтримка системи управління штучним інтелектом та політику в галузі ШІ;
- забезпечення належного доступу до даних, готових до використання ШІ до даних, готових до ШІ;
- сприяння забезпеченню якості даних.

г) впровадження інновацій: виявлення, експериментування та масштабування низки успішних рішень, щоб бути активним інноватором у

прикладному ШІ, одночасно формуючи творчі партнерства з відповідальними інноваторами за межами департаменту, щоб примножити успіх:

- виявлення можливостей;
- сприяння відповідальному експериментуванню;
- масштабування успіхів [33].

Безумовно, така стратегія відкриває нові можливості для удосконалення та розвитку публічної дипломатії США, сприяючи впровадженню сучасних технологій та інновацій у дипломатичній практиці.

Глобальні реалії, що змінюються, зумовлюють потребу в дипломатії, заснованій на даних. Оскільки нові гравці та тенденції створюють глобальний контекст, що швидко розвивається, попит на аналітику, засновану на даних, з боку дипломатів зростає, щоб йти в ногу з мінливими потребами місій. Крім того, технологічні інновації створили можливість забезпечити фахівців потрібними даними, коли вони цього потребують.

Швидкі технологічні інновації дають змогу фахівцям публічної дипломатії США розширювати свої знання на основі даних. Нові технології, такі як 5G, сенсорні технології, хмарні сховища, підключені та автономні транспортні засоби та багато інших, значно збільшують обсяги та типи публічних і приватних даних, що генеруються в усьому світі. Аналогічно, нові інструменти збору, управління, аналізу, геопросторової обробки і візуалізації даних, а також нові технології штучного інтелекту і машинного навчання відкривають перед фахівцями публічної дипломатії США чудові можливості для використання його величезних інформаційних ресурсів. Важливо збалансувати ці нові, інноваційні можливості з конфіденційністю, громадянськими свободами і безпекою. Це не лише можливість, але й вимога для США, щоб зберегти свою дипломатичну перевагу на світовій арені.

Отже, цифрова дипломатія США є інструментом нової парадигми публічної дипломатії, пропонуючи безпрецедентні можливості для США взаємодіяти з глобальною аудиторією, формувати міжнародний дискурс і просувати свої зовнішньополітичні цілі в цифрову епоху. Завдяки стратегічному

використанню онлайн-платформ та інноваційних цифрових інструментів американські дипломати можуть швидко і гнучко просувати американські цінності, сприяти діалогу та будувати відносини через кордони. Оскільки цифрові технології продовжують розвиватися, цифрова дипломатія залишається динамічною та адаптивною силою, що дозволяє США долати складні глобальні виклики, протидіяти дезінформації та демонструвати своє лідерство у ключових питаннях. Впроваджуючи інновації, інвестуючи в цифрову грамотність та налагоджуючи стратегічні партнерства, США можуть використовувати цифрову дипломатію для посилення своїх дипломатичних зусиль, сприяння взаєморозумінню та співпраці у все більш взаємопов'язаному світі.

3.3. Реалізації публічної дипломатії США в Україні

Реалізація публічної дипломатії США в Україні є багатогранною та стратегічною, що відображає важливість двосторонніх відносин та відданість США підтримці суверенітету, демократії та євроатлантичної інтеграції України. Одним із ключових аспектів публічної дипломатії США в Україні є просування спільних цінностей та демократичних принципів через культурні обміни, освітні програми та горизонтальні зв'язки. Ці ініціативи сприяють взаєморозумінню та зміцненню зв'язків між американським та українським народами, сприяючи довгостроковому партнерству та співпраці.

Реалізація зусиль публічної дипломатії США в Україні розпочалася після відновлення незалежності України в 1991 р. На початку 1990-х рр. США, разом з іншими західними країнами, визнали Україну як незалежну державу та встановили дипломатичні відносини з новоствореним урядом у Києві [6, с.11]. У цей період ініціативи публічної дипломатії США в Україні були зосереджені на просуванні демократичних цінностей, підтримці громадянського суспільства та сприянні економічному розвитку.

Зусилля публічної дипломатії США в Україні охоплюють широкий спектр ініціатив, спрямованих на підтримку організацій громадянського суспільства, сприяння розвитку ЗМІ та протидію дезінформації. Одним із важливих

прикладів підтримки організацій громадянського суспільства є надання грантів та технічної допомоги для розширення можливостей низових рухів та адвокації прав людини, демократичного врядування та прозорості. Такі організації, як Національний демократичний інститут (NDI) та Міжнародний республіканський інститут (IRI), тісно співпрацюють з місцевими партнерами з метою зміцнення потенціалу суб'єктів громадянського суспільства та сприяння залученню громадян до демократичних процесів [72].

Уряд США з початку 1990-х рр. надавав технічну допомогу, навчальні програми та фінансову підтримку, щоб допомогти Україні перейти до ринкової економіки та створити демократичні інститути. США надають значну технічну допомогу, проводять тренінги та розбудовують потенціал українських державних інституцій і нині, особливо крізь призму діяльності Агенції з міжнародного розвитку США [71]. Після початку повномасштабної війни Росії проти України 24 лютого 2022 р. США через USAID збільшили підтримку для швидкого задоволення нагальних гуманітарних потреб, одночасно інвестуючи в економіку України та розбудовуючи стійку інфраструктуру та інституції, щоб допомогти Україні оговтатися від безжальних атак РФ та підтримати тривалий мир.

США працюють із союзниками та партнерами, щоб підтримати Україну в їхній боротьбі за суверенітет і свободу. США надали Україні мільярди доларів безпекової допомоги з початку широкомасштабного вторгнення РФ на територію України. Найбільший партнер України з надання військової допомоги з початку війни, США, виділили загалом 67,7 мільярда євро допомоги, враховуючи фінансову та гуманітарну підтримку [66].

Стратегія публічної дипломатії США в епоху дезінформації, прийнята у 2023 р., прямо пов'язана з подіями в Україні [30]. Даний документ відображає нове розуміння: що інформаційна сфера є, можливо, найбільш значущою територією, на яку претендує країна-агресор, і що вона є важливим театром більш широкої, новоствореної, стійкої, асиметричної конкуренції між ліберальними демократіями та їхніми авторитарними суперниками. У рамках

цієї конкуренції автократи – у Москві та Пекіні, а також в інших місцях – використовували численні асиметрії. І Росія, і Китай керують величезними пропагандистськими мережами, які використовують різні способи комунікації – від веб-сайтів державних ЗМІ до популярних акаунтів у соціальних мережах і провідних пошукових систем – для поширення своїх улюблених, часто похилих версій подій. Обидва поширюють численні, іноді суперечливі, теорії змови, покликані відвести від себе провину за власні посадові злочини, підірвати «м'яку силу» США і підірвати ідею про те, що існує така річ, як об'єктивна істина. Обидва також використовують довірених осіб для розпалювання антиамериканських настроїв і часто вдаються до «whataboutism», щоб представити політику США як лицемірну для аудиторії по всьому світу. Частина цього контенту націлена на широкі верстви громадськості в західних суспільствах – у випадку Росії з метою поляризації їх і, таким чином, послаблення Європи та США зсередини. Інший контент націлений на Глобальний Південь з метою підірвати народну підтримку західної політики та, у випадку Китаю, просувати альтернативи західній моделі.

Для США, як і для інших демократичних країн, відкрите інформаційне середовище дає величезні довгострокові переваги, але воно також створює вразливості, які можуть бути використані за допомогою недорогих інструментів і тактик, часто з правдоподібним запереченням. Там, де демократії залежать від ідеї, що істина пізнавана і громадяни можуть розпізнати її, щоб керувати собою, автократії не мають такої потреби в яскравому, відкритому, надійному інформаційному середовищі. Насправді, автократи отримують вигоду від широкого скептицизму громадськості щодо поняття об'єктивної істини. Оскільки автократичні режими жорстко контролюють власне інформаційне середовище, вони більш ізольовані від критики, ніж демократичні. Путін і президент Китаю Сі Цзіньпін фактично забороняють багатьом західним платформам соціальних мереж працювати в межах своїх кордонів, щоб закрити простір для інакомислення, при цьому досить ефективно використовуючи їх для

таргетування аудиторії за кордоном. В результаті автократи досягли значних успіхів у конкурсі, який зараз триває в інформаційній сфері.

Щоб протистояти цим досягненням, США повинні використовувати свої власні асиметричні переваги, включаючи свою економічну міць, кіберможливості, м'яку силу і легітимність, яка походить від демократичного врядування, визнаючи, що успішні конкуренти грають на своїх сильних сторонах. Центральним пунктом стратегії США має бути використання правдивої інформації для оскарження інформаційної сфери, визнаючи, що конкуренція в цій сфері триває, і є перевага першопрохідця у визначенні умов дебатів. Такий підхід має передбачати одночасне висвітлення сильних сторін ліберальних демократій (таких як їхня відкритість до нової інформації та здатність коригувати курс, впроваджувати інновації та вдосконалюватися), а також невдач та фальшивих обіцянок авторитарних режимів (таких як клептократія та репресії). Вона повинна зробити це не лише для того, щоб охопити тих, хто живе в закритих просторах, таких як Росія та Китай, але й для того, щоб охопити тих, хто живе в країнах, які відступають або де демократія не повністю консолідована.

Таким чином, реалізація публічної дипломатії США в Україні підкреслює стратегічне партнерство між двома країнами та їхню спільну відданість демократичним цінностям і суверенітету. Керуючись принципами, викладеними в таких документах, як «Стратегія публічної дипломатії США в епоху дезінформації», США активно підтримують Україну в протидії дезінформації та тактиці гібридної війни, організованої авторитарними режимами, зокрема Росією. Поширюючи правдиву інформацію, захищаючи демократичні принципи, підтримуючи громадянське суспільство та незалежні ЗМІ, США прагнуть посилити стійкість України до зовнішніх загроз та сприяти її демократичному розвитку. Спільними зусиллями та взаємодією з українськими зацікавленими сторонами публічна дипломатія США прагне зміцнити довіру до західних інституцій, протистояти дезінформації та підтримувати демократичні норми в Україні та за її межами.

Висновки до розділу 3

На сучасному етапі зовнішньополітичної практики публічна дипломатія США стикається як зі значними викликами, так і з багатообіцяючими перспективами. Один із головних викликів полягає в тому, щоб орієнтуватися в складному середовищі глобальної інформаційної війни та дезінформаційних кампаній, особливо організованих такими державами-суперниками, як Росія та Китай. Поширення цифрових платформ і соціальних мереж демократизувало поширення інформації, створюючи як можливості, так і загрози для зусиль публічної дипломатії США. Поширення дезінформації та пропаганди, спрямованої на підрив демократичних інститутів і сіяння розбрату серед населення, вимагає від американських дипломатів і політиків стратегічної та багатогранної відповіді. Крім того, ерозія довіри до традиційних джерел інформації загострює проблему ефективного донесення політики та цінностей США до міжнародної аудиторії.

Однак на тлі цих викликів публічна дипломатія США також має багатообіцяючі перспективи для адаптації та процвітання в цифрову епоху. Розвиток технологій та засобів комунікації відкриває нові шляхи для взаємодії з глобальною аудиторією та посилення американського послання свободи, демократії та прав людини. Використання цифрових платформ, впливових осіб у соціальних мережах та інноваційних методів сторітелінгу може посилити охоплення та вплив ініціатив публічної дипломатії США. Крім того, партнерство з організаціями громадянського суспільства, засобами масової інформації та низовими рухами посилює місцеві голоси та сприяє висхідним ініціативам, спрямованим на позитивні соціальні зміни. Застосовуючи стратегічні комунікаційні стратегії, в яких пріоритетами є прозорість, автентичність та інклюзивність, публічна дипломатія США може ефективно протидіяти дезінформації та сприяти взаєморозумінню і співпраці на глобальній арені. Оскільки США продовжують орієнтуватися в складній геополітичній динаміці, інвестиції в потужну публічну дипломатію залишаються важливими для формування більш безпечного, процвітаючого і взаємопов'язаного світу.

ВИСНОВКИ

1. У науковій та публіцистичній літературі поняття «публічна дипломатія» охоплює багатогранну та динамічну природу міжнародних відносин, підкреслюючи важливість взаємодії з іноземною громадськістю для просування стратегічних цілей та сприяння взаєморозумінню. Наукові праці часто заглиблюються в теоретичні засади та практичне застосування публічної дипломатії, досліджуючи її роль у формуванні сприйняття, впливі на результати політики та розбудові відносин у все більш взаємопов'язаному світі. Журналістські матеріали часто досліджують реальні приклади ініціатив публічної дипломатії, пропонуючи розуміння їхнього впливу на дипломатичні відносини, культурний обмін і глобальне сприйняття країн та їхньої політики. Разом ці джерела сприяють тонкому розумінню публічної дипломатії як життєво важливого інструменту для просування діалогу, співпраці та доброї волі між країнами, підкреслюючи її значення в сучасній дипломатії та міжнародних відносинах.

2. Публічна дипломатія охоплює широкий спектр підходів та інструментів у зовнішній діяльності, що відображає мінливий ландшафт міжнародних відносин та комунікаційних стратегій. Від традиційних методів, таких як культурні обміни, освітні програми та взаємодія зі ЗМІ, до сучасних цифрових платформ, кампаній у соціальних мережах та віртуальної дипломатії, публічна дипломатія адаптується до нових технологій та сучасних викликів. Ці підходи спрямовані на зміцнення взаєморозуміння, розбудову довіри та сприяння діалогу між країнами та їхніми громадянами, долаючи кордони, щоб формувати сприйняття, впливати на результати політики та просувати стратегічні інтереси. Поєднуючи інноваційні методи та перевірені часом практики, публічна дипломатія залишається динамічним і незамінним компонентом зовнішньої політики, сприяючи конструктивній взаємодії та партнерству у все більш взаємопов'язаному світовому співтоваристві.

3. Інституційна підтримка публічної дипломатії США відображає прагнення країни до взаємодії з глобальною аудиторією та просування своїх

стратегічних інтересів. Завдяки таким установам, як Агентство США з глобальних медіа (USAGM), Бюро у справах освіти і культури Державного департаменту (ECA) та Рада публічної дипломатії (PDC), серед інших, США підтримують всеосяжну основу для ініціатив публічної дипломатії. Ці інституції сприяють культурним обмінам, роботі зі ЗМІ, освітнім програмам та цифровій взаємодії по всьому світу, сприяючи поширенню американських цінностей, зміцненню зв'язків між людьми та взаєморозумінню через кордони. Маючи спеціальну мережу професіоналів і ресурсів, підкріплену законодавчими мандатами і дипломатичними директивами, публічна дипломатія США продовжує відігравати ключову роль у формуванні сприйняття, впливі на наративи і розвитку відносин у все більш взаємопов'язаному глобальному середовищі.

4. Публічна дипломатія США покладається на широкий спектр інструментів для взаємодії з глобальною аудиторією, зміцнення відносин і просування стратегічних цілей. Від традиційних методів, таких як культурні обміни, освітні програми та міжнародне мовлення, до сучасних цифрових платформ, включаючи соціальні мережі, веб-сайти та мультимедійний контент, ці інструменти дозволяють США ефективно поширювати свої цінності, політику та наративи по всьому світу. Використовуючи партнерства з організаціями громадянського суспільства, ЗМІ та культурними установами, публічна дипломатія США прагне сприяти взаєморозумінню, протидіяти дезінформації та розбудовувати добру волю через кордони.

5. На сучасному етапі публічна дипломатія США стикається з багатогранними викликами в умовах стрімкої глобальної динаміки. Ці виклики включають боротьбу з дезінформацією, врахування культурних особливостей та залучення різноманітних аудиторій на цифрових платформах. Для їх ефективного вирішення публічна дипломатія США повинна застосовувати інноваційні стратегії, які використовують технології, аналітику даних та міжкультурне розуміння. Побудова міцних партнерств з місцевими громадами, організаціями громадянського суспільства та міжнародними стейкхолдерами

може посилити інформаційно-просвітницьку роботу та сприяти автентичному діалогу. Крім того, інвестиції в програми медіаграмотності та розширення можливостей місцевих громад можуть допомогти протидіяти дезінформації та сприяти поширенню правдивих наративів, що заслуговують на довіру. Надаючи пріоритет прозорості, емпатії та адаптивності, публічна дипломатія США може впоратися з цими викликами і налагодити значущі зв'язки, які сприятимуть взаєморозумінню та співпраці на світовій арені.

6. Цифрова дипломатія США є важливим інструментом нової парадигми публічної дипломатії, яка використовує цифрові платформи для залучення глобальної аудиторії, формування наративів та просування зовнішньополітичних цілей. Зі зростанням поширеності цифрових каналів комунікації США використовують соціальні мережі, веб-сайти та онлайн-платформи для поширення інформації, сприяння культурному обміну та розбудови транскордонних відносин. Завдяки цілеспрямованим кампаніям, інтерактивному контенту та стратегічним повідомленням цифрова дипломатія дає змогу США достукатися до різних аудиторій, посилити свій голос та сприяти діалогу з ключових питань. Використовуючи можливості технологій та цифрових інструментів, США посилюють свої дипломатичні зусилля, підвищують прозорість та адаптуються до мінливого ландшафту міжнародних відносин у цифрову епоху.

7. Реалізація публічної дипломатії США в Україні є прикладом багатогранного підходу, спрямованого на зміцнення демократичних принципів, сприяння залученню громадянського суспільства та протидію дезінформації. Підтримуючи організації громадянського суспільства, ініціативи з розвитку медіа та протидії дезінформації, США прагнуть зміцнити суверенітет України, просувати демократичні цінності та протистояти зовнішнім негативним впливам.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балабанов К. «Публічна дипломатія» як відповідь на виклики сучасності. *Україна дипломатична*. 2019. Вип. 14. С. 989–1021.
2. Березовський Р. Діяльність міжнародних правозахисних громадських організацій в контексті публічно-управлінських впливів. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2024. № 1(19). URL: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-1\(19\)-114-126](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-1(19)-114-126) (дата звернення: 01.03.2024).
3. Белей С. І. Публічна дипломатія держав середньої сили в сучасних міжнародних відносинах: досвід Канади та Нідерландів. *Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили]*. Сер.: *Політологія*. 2020. Т. 197, Вип. 185. С. 72–77.
4. Васильєва М. О. Зарубіжна допомога США: плюси і мінуси. *Науковий вісник Дипломатичної академії України. Серія «Політичні науки»*. 2023. Вип. 22, ч. 2. С. 184–188.
5. Габер Є. Дипломатія 2.0. *Дзеркало тижня*. 2020. URL: <http://surl.li/rguwf> (дата звернення: 01.03.2024).
6. Гавриленко І. Особливості здійснення публічної та культурної дипломатії США. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Історія*. 2016. Вип. 2 (129). С. 9–12.
7. Гапонова Я. М. Публічна дипломатія: спроби визначення. *Гілея: науковий вісник*. 2015. Вип. 102. С. 380–383.
8. Гордієнко Є. Використання технологій WEB 2.0 та концепції «Громадська участь 2.0» в діяльності місцевих органів влади США. *Collection of Scientific Papers «SCIENTIA»*. 2023. С.54–56.
9. Ілюк Т. Формування засад публічної дипломатії України. *Геополітика України: історія і сучасність*. 2023. № 2(31). URL: <http://surl.li/rhkil> (дата звернення: 01.03.2024).
10. Ксендзук В. В., Власюк Т. О., Поліщук О. С. Неоколонізація Африки: безпеково-військовий та економічно-інвестиційний аспекти

інструментів впливу іноземних держав. *Економіка, управління та адміністрування*. 2023. № 4(106). С. 33–41. URL: [https://doi.org/10.26642/ema-2023-4\(106\)-33-41](https://doi.org/10.26642/ema-2023-4(106)-33-41) (дата звернення: 01.03.2024).

11. Мателешко Ю. П. Інституційна «тріада» публічної дипломатії України. Публічна дипломатія в умовах сучасних глобальних викликів і загроз: зб. матеріалів міжнародної науково-практичної онлайн-конференції (24-25 травня 2023 р.). Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2023. С. 66–70.

12. Мателешко Ю. Становлення інституційних основ публічної дипломатії України. *Геополітика України: історія і сучасність*. 2023. № 1(30). С. 67–77.

13. Медведська В. Ю. Діджитал дипломатія як засіб здійснення публічної дипломатії в Україні. *Протидія дезінформації в умовах російської агресії проти України: виклики і перспективи*. 2023. URL: <https://doi.org/10.32782/ppss.2023.1.29> (дата звернення: 01.03.2024).

14. Місюк І. Інституційне забезпечення громадської дипломатії США. *Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку*. 2021. Вип. 25. С. 124–130.

15. Про навчальну платформу. *IRI Ukraine*. URL: <http://surl.li/rhkdw> (дата звернення: 01.03.2024).

16. Процюк М.В. Роль публічної дипломатії у сучасних українсько-польських відносинах: дис. канд. політ. наук: 23.00.04 / Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича. Чернівці, 2017. 225 с.

17. Руднева В. Публічна дипломатія Німеччини в Україні: практичні аспекти реалізації іміджевої стратегії держави. *Актуальні проблеми державного управління*. 2021. Вип. 4. С. 120–122.

18. Сегеда О. О. Цифрова дипломатія України як елемент нової публічної дипломатії. *Політикус : наук. журнал*. 2020. № 3. С. 139–148.

19. Ставченко С. Кризова комунікація і ризик-комунікація у політичному процесі: спільне та особливе. *Evropský politický a právní diskurz*. 2017. Sv. 4, Vyd. 4. С. 129–135.
20. Тищенко-Тишковець О. М. Публічна дипломатія у системі зовнішньої політики: автореф. дис. канд. політ. наук: 23.00.03. К., 2011. 20 с.
21. Трофименко М. В. Традиційна та публічна дипломатія Великої Британії. *Вісник Маріупольського державного університету. Сер.: Історія. Політологія*. 2014. Вип. 10. С. 123–133.
22. Українська дипломатична енциклопедія: У 2 т. Т. 1. Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. Ін-т міжнар. відносин. К.: Знання України, 2004. 760 с.
23. Ціватий В. Діалог цивілізацій і діалог держав у ХХІ столітті: історія, політичні дилеми, дипломатія (рецензія). *Зовнішні справи*. 2019. № 11. С. 54–55.
24. Ціватий В. Зовнішня політика та дипломатія: майстерність і процес прийняття рішень. *Зовнішні справи*. 2020. № 8. С. 42–43.
25. Ціватий В. Політична глобалістика: теорія, історія, інститути (рецензія). *Зовнішні справи*. 2021. № 10. С. 58–59.
26. Чаплінський Р. О., Рубель К. В. Використання російською федерацією агресивних методів публічної дипломатії у системі її зовнішньополітичних впливів. *Протидія дезінформації в умовах російської агресії проти України: виклики і перспективи*. 2023. URL: <https://doi.org/10.32782/ppss.2023.1.46> (дата звернення: 01.03.2024).
27. Чекаленко Л. Школа дипломатії США. *Зовнішні справи. Історичні науки*. 2017. № 10. С. 28–33.
28. A Commitment to Modernizing American Diplomacy. *United States Department of State*. 2021. URL: <http://surl.li/rhfyj> (date of access: 02.03.2024).
29. A global food crisis. *UN World Food Programme (WFP)*. 2023. URL: <http://surl.li/rhhfm> (date of access: 02.03.2024).

30. A Strategy for US Public Diplomacy in the Age of Disinformation. *Alliance for Securing Democracy*. 2023. URL: <http://surl.li/rhjzt> (date of access: 02.03.2024).
31. About the U.S. Department of State. *United States Department of State*. URL: <http://surl.li/mlhgc> (date of access: 02.03.2024).
32. Announcement of New Partnership Between State Department and SAFE's Minerals Center to Promote Investment in Critical Minerals Supply Chains. *United States Department of State*. 2023. URL: <http://surl.li/rhfrv> (date of access: 02.03.2024).
33. Artificial intelligence strategy 2024-2025. Empowering Diplomacy through Responsible AI. *U.S. Department of State*. 2023. URL: <http://surl.li/rhgld> (date of access: 02.03.2024).
34. Auer C. Conceptualizing Political Crisis and the Role of Public Diplomacy in Crisis Communication Research. *The Handbook of International Crisis Communication Research*. Hoboken, NJ, 2016. P. 119–132. URL: <https://doi.org/10.1002/9781118516812.ch12> (date of access: 02.03.2024).
35. Bureau of Conflict and Stabilization Operations Launches Academic Partnership Initiative with Eight Universities. *United States Department of State*. 2023. URL: <http://surl.li/rhanj> (date of access: 02.03.2024).
36. Comprehensive annual report on public diplomacy & international broadcasting. *United States Advisory Commission on Public Diplomacy*. 2023. URL: <http://surl.li/rhery> (date of access: 02.03.2024).
37. COP28 ends with call to «transition away» from fossil fuels; UN Chief says phaseout is inevitable. *United Nations Sustainable Development Group*. 2023. URL: <http://surl.li/rhhye> (date of access: 02.03.2024).
38. Cowan G., Cull N. J. Public Diplomacy in a Changing World. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*. 2019. Vol. 616. № 1. P. 6–8. URL: <https://doi.org/10.1177/0002716207312143> (date of access: 02.03.2024).

39. Cull N. J. Public Diplomacy Before Gullion. *Routledge Handbook of Public Diplomacy*. 2nd edition. | New York, NY: Routledge, 2020., 2020. P. 13–17. URL: <https://doi.org/10.4324/9780429465543-3> (date of access: 02.03.2024).
40. Cyber Diplomacy in the USA. *The EU Cyber Diplomacy Toolbox*. 2021. URL: <http://surl.li/rhgal> (date of access: 02.03.2024).
41. Executive Order on the Safe, Secure, and Trustworthy Development and Use of Artificial Intelligence. *The White House*. 2023. URL: <http://surl.li/rhhve> (date of access: 02.03.2024).
42. Freedman A. 2024 may be the hottest year in recorded history. *Axios*. 2023. URL: <http://surl.li/rhhyz> (date of access: 02.03.2024).
43. Goirizelaia M. Public diplomacy by educational and cultural exchange programs. *Place Branding and Public Diplomacy*. 2019. Vol. 16. № 3. P. 279–287. URL: <https://doi.org/10.1057/s41254-019-00154-2> (date of access: 02.03.2024).
44. Hocking B. Communication and Diplomacy: Change and Continuity. *Global Diplomacy*. Cham, 2019. P. 79–96. URL: https://doi.org/10.1007/978-3-030-28786-3_6 (date of access: 02.03.2024).
45. Hunger Hotspots: FAO-WFP early warnings on acute food insecurity, November 2023 to April 2024 outlook. *UN World Food Programme (WFP)*. 2023. URL: <http://surl.li/rhhgr> (date of access: 02.03.2024).
46. Jacobson L. E. President's Emergency Plan for AIDS Relief (PEPFAR) Policy Process and the Conversation around HIV/AIDS in the United States. *Journal of Development Policy and Practice*. 2020. Vol. 5. № 2. P. 149–166. URL: <https://doi.org/10.1177/2455133320952210> (date of access: 02.03.2024).
47. Joint Strategic Plan 2022-2026. *United States Department of State*. URL: <http://surl.li/rhexd> (date of access: 02.03.2024).
48. Klynina T. The foreign relations of the United States (frus) series as an example of official documentary history. *Mižnarodni zv'ázki Ukraïni: naukovì pošuki ì znahìdki*. 2023. Vol. 32. P. 262–280. URL: <http://surl.li/rhkjl> (date of access: 02.03.2024).

49. Li L., Chen X., Hanson E. C. Private Think Tanks and Public–Private Partnerships in Chinese Public Diplomacy. *The Hague Journal of Diplomacy*. 2019. Vol. 14. № 3. P. 293–318. URL: <https://doi.org/10.1163/1871191x-14301024> (date of access: 02.03.2024).
50. Madhavji I. Nancy Snow, Nicholas J. Cull (eds), Routledge Handbook of Public Diplomacy. *European Review of International Studies*. 2022. Vol. 9. № 2. P. 307–312. URL: <http://surl.li/rhkjr> (date of access: 02.03.2024).
51. Massey T., Beekhuyzen J., Nielsen S. Empowering Techgirls: role modeling and mentoring the next generation in STEM. *Handbook of Gender and Technology*. 2023. P. 296–310. URL: <http://surl.li/rhkju> (date of access: 02.03.2024).
52. Mattiacci E., Jones B. T. Restoring Legitimacy: Public Diplomacy Campaigns during Civil Wars. *International Studies Quarterly*. 2020. Vol. 64. № 4. P. 867–878. URL: <https://doi.org/10.1093/isq/sqaa065> (date of access: 02.03.2024).
53. Melissen J. Public Diplomacy. Oxford University Press, 2018. URL: <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199588862.013.0025> (date of access: 02.03.2024).
54. Mission. *USAGM*. URL: <http://surl.li/rhbfm> (date of access: 02.03.2024).
55. Mueller S. L. The Nexus of US Public Diplomacy and Citizen Diplomacy. *Routledge Handbook of Public Diplomacy*. 2nd edition. | New York, NY: Routledge, 2020. P. 112–119. URL: <https://doi.org/10.4324/9780429465543-14> (date of access: 02.03.2024).
56. NATO summits. *NATO*. 2023. URL: <http://surl.li/rhgxn> (date of access: 02.03.2024).
57. Nye J. S. Public Diplomacy and Soft Power. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*. 2018. Vol. 616. № 1. P. 94–109. URL: <https://doi.org/10.1177/0002716207311699> (date of access: 02.03.2024).
58. Pamment J. Strategic Narratives in US Public Diplomacy: A Critical Geopolitics. *Popular Communication*. 2014. Vol. 12. № 1. P. 48–64. URL: <https://doi.org/10.1080/15405702.2013.868899> (date of access: 02.03.2024).

59. Public Diplomacy in the Digital Age. *Debating Public Diplomacy*. 2019. P. 83–101. URL: https://doi.org/10.1163/9789004410824_008 (date of access: 06.03.2024)
60. Ross C. Public diplomacy comes of age. *The Washington Quarterly*. 2022. Vol. 25. № 2. P. 73–83. URL: <http://surl.li/rhkka> (date of access: 02.03.2024).
61. Schneider C. P. Culture Communicates: US Diplomacy That Works. *The New Public Diplomacy*. London, 2021. P. 147–168. URL: <http://surl.li/rhkkr> (date of access: 02.03.2024).
62. Scott-Smith G. Exchange Programs and Public Diplomacy. *Routledge Handbook of Public Diplomacy*. 2nd edition. | New York, NY: Routledge, 2020. P. 38–49. URL: <https://doi.org/10.4324/9780429465543-7> (date of access: 02.03.2024).
63. Skočajić I., Petrović D. Strategic management of public diplomacy digital communication: A literature review. *Industrija*. 2022. Vol. 50. № 3-4. P. 117–134. URL: <https://doi.org/10.5937/industrija50-42474> (date of access: 02.03.2024).
64. Snow N. Rethinking Public Diplomacy in the 2020s. *Routledge Handbook of Public Diplomacy*. 2nd edition. | New York, NY: Routledge, 2020. P. 3–12. URL: <https://doi.org/10.4324/9780429465543-2> (date of access: 02.03.2024).
65. Social Media, Public Participation, and Digital Diplomacy / A. Darmastuti et al. *2nd International Indonesia Conference on Interdisciplinary Studies (IICIS 2021)*, Bandar Lampung, Indonesia, 26–27 October 2021. Paris, France, 2021. URL: <https://doi.org/10.2991/assehr.k.211206.006> (date of access: 02.03.2024).
66. The Countries Committing the Most Aid to Ukraine. *Statista Daily Data*. URL: <http://surl.li/rhkca> (date of access: 02.03.2024).
67. The US is pursuing holistic digital diplomacy. *Diplo*. 2022. URL: <http://surl.li/rhjml> (date of access: 02.03.2024).

68. Tisdall S. Democracy's Super Bowl: 40 elections that will shape global politics in 2024. *the Guardian*. 2023. URL: <http://surl.li/rhibc> (date of access: 02.03.2024).
69. Track II Diplomacy. *The Palgrave Encyclopedia of Peace and Conflict Studies*. Cham, 2022. P. 1503. URL: https://doi.org/10.1007/978-3-030-77954-2_300664 (date of access: 02.03.2024).
70. U.S. Embassies, Consulates, Diplomatic Missions, and Offices Providing Consular Services. *USEmbassy.gov*. URL: <http://surl.li/eecjj> (date of access: 02.03.2024).
71. Ukraine Disaster Response Archive. *U.S. Agency for International Development*. URL: <http://surl.li/rhjvo> (date of access: 02.03.2024).
72. Ukraine. *National Democratic Institute*. URL: <http://surl.li/rhkdi> (date of access: 02.03.2024).
73. UN launches \$46 billion appeal to respond to worsening crises in 2024. *UN News*. 2023. URL: <http://surl.li/rhhep> (date of access: 02.03.2024).
74. U.S. Embassies, Consulates, Diplomatic Missions, and Offices Providing Consular Services. *USEmbassy.gov*. URL: <http://surl.li/eecjj> (date of access: 06.03.2024).
75. Uses of the seas. / ed. by Gullion, Edmund A. 1913- ed., A. Assembly. Englewood Cliffs, N.J: Prentice-Hall, 1968. 202 p.
76. What is a U.S. Consulate? *The National Museum of American Diplomacy*. URL: <http://surl.li/rhbrq> (date of access: 02.03.2024).